ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 9.] காளயுக்தி௵ பங்குனி௴ [ஸஞ்சிகை 6.

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

புருஷஸூக்தார்த்த சிந்தனை.

ப்ராசீநமான உபநிஷத்தொன்று புருஷஸூக்த வ்யாக்யாநமாய் லோகத்தில் விளங்குகின்றது. ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களுக்கு விஷயவாக்ய ப்ரஸாதகங்களான உபநிஷத்துகள்தாம் ஸூத்ரகாலத்தில் ஶ்ருதிக்குள் அந்தர்க்கதங்களாயிருந்து, உபநிஷத்துக்களென அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று பலதரம் சொல்லியிருக்கின்றோம். இதர உபநிஷத்துக்கள் அந்த ஶப்தத்தால் மாத்ரம் உபசரிக்கப்பட்டவையே. இவை, கலியுகத்தில் அங்கங்கே பல வேத ஶாகைகளை வழிபட்டவர்க்குள் உத்பந்நங்களாய், உபநிஷத்துக்களென்று அந்தந்த கோஷ்டிகளில்மட்டும் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும். இவற்றை ப்ரமாணமாகக்கொண்டு தத்வங்களின் நிஶ்சயமும், பரதேவதா நிஶ்சயமும் பண்ணுதல் வீண் ஶ்ரமமே. முத்கலோபநிஷத் என்பதும் இவற்றுள் ஒன்று. ஆனாலும் அது புருஷஸூக்த வ்யாக்யாநமாக பகு காலத்துக்கு முன்பே உண்டாயிருக்க வேண்டுமென்பதைப் பின்னால் காட்டுகின்றோம்.

புருஷஸூக்தத்தினுடைய ஸமுதாய தாத்பர்யத்தை முதலில் கொஞ்சம் விவரிப்போம். தேவதைகளினுடைய ஆராதந

ரூபமான க்ரியைக்கு யாகமென்று பெயர். வேதங்களினுடைய கர்மபாகங்கள் இந்த்ராதி தேவதைகளை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்ட பலவித யஜ்ஞங்களை விவரிக்கின்றன. ஒரு யஜ்ஞமென்றால், அதனைச் செய்கின்ற யஜமானன், அவனுக்கு ஸஹாயமாய் நிற்கின்ற ருத்விக்குக்கள், யஜ்ஞம் நிறைவேற வேண்டியதற்கு உபயோகமாய் இருக்கின்ற பலவித ஸாமக்ரிகள், அங்கக்ரியைகள், யாகம் செய்யப்பட்ட ஸ்தாநவிசேஷம், யாகத்துக்கு உத்தேஸ்யர்களான தேவதா விசேஷங்கள், அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட யாகபலம், இவை முதலானவைகள் யோசிக்கப்படவேண்டும். புருஷஸூக்தம் ஸ்ருஷ்டி யஜ்ஞத்தைப்பற்றிச் சொல்கின்றது. யஜ்ஞாங்கங்களாக மேலே யோசிக்கப்பட்ட யாவத் பதார்த்தங்களும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் இல்லை யென்பது ஸ்பஷ்டம். ஸ்ருஷ்டி யஜ்ஞத்துக்குப் பலம் ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டி; அது காம்யமென யோசிக்கத்தக்கதன்று. ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டியானது ஸ்ருஷ்டங்களாகும் ப்ராணிவர்க்கங்களுடையதும், ப்ராக்கல்பத்தில் அவர்களால் ஆர்ஜிக்கப்பட்டதுமான கர்மஸமுதாயத்தை அபேக்ஷித்து நின்ற கர்மாத்யக்ஷனை பரமபுருஷனுடைய ஸங்கல்ப விசேஷத்தினுடைய பலம். ஆனபடியால், பகவானே ஆரம்பித்த ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு அநந்தரம், ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் உண்டானபிறகு, அவனுடைய நியமநத்தை ஶிரஸாவஹித்து, வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை நடத்தின ஹிரண்யகர்ப்பனும், அவனிடம் உண்டான ப்ரஜாபதிகள் எனப்பட்டவர்களும், அந்த ஸ்ருஷ்டியைப் பகவதாஜ்ஞா கைங்கர்யமாகத்தான் செய்திருக்கவேண்டும்.

மஹாபுருஷனுடைய ஸர்வதேச ஸர்வகால வ்யாப்தியையும், அவனது ஸர்வஜ்ஞதையையும், ஸர்வஶக்தித்வத்தையும், அவனுடைய மோக்ஷ ப்ரதத்வத்தையும், அவனே ஸ்வஶரீரமாகின்ற ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி த்வாரா ப்ரபஞ்ச ரூபமாகப் பரிணமிக்கின்றதையும், ப்ரபஞ்சமெனும் லீலாவிபூதியானது அவனது மஹிமையென்பதையும், அது அவனுடைய ஏகாம்ஶத்தால் வ்யாப்தமென்பதையும், அதிகாம்ஶமான அவனுடைய அம்ருதஸ்வரூபம் நித்ய விபூதியின்கண் ஸம்ஸாரமண்டலத்தை அதிக்ரமித்து நிற்பதையும், சேதநாசேதந ரூபமான ப்ரபஞ்சம் அவனுடைய ஶரீரமெனப்பட்ட ஸூக்ஷ்மமான ப்ரக்ருதியினின்று உண்டானதையும், அதாவது விராட் எனும் ப்ரஹ்மாண்டமும், அதற்கு அபிமானி

யான சதுர்முகனும், பரமபுருஷனுடைய ஒரு பாதமாகிற அநிருத்தனெனும் நாராயணனிடம் உண்டான விஷயத்தையும், மேற்சொன்ன விராட் தேஹத்தினின்று திவம் அந்தரிக்ஷம் பூமி எனப்பட்ட பல லோகங்களும், திக்குக்களும், சந்த்ரஸூர்யர்கள் அக்நி வாயு இந்த்ரன் முதலான தேவர்களும், ப்ராஹ்மணாதி ஸர்வ வர்ணஸ்தர்களான மநுஷ்யர்களும், ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பக்ஷிகள் காட்டு ம்ருகங்கள் நாட்டு ம்ருகஜாதிகள் அவைகளுக்கு உபயோகமாயுள்ள ஸர்வபோக்ய பதார்த்தங்கள் இவை யாவும் உண்டான விஷயத்தையும், புருஷஸூக்தத்தினுடைய முதல் பதினைந்து மந்த்ரங்கள் வெளியிடுகின்றன. இந்த வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ரூப யாகத்தைச் செய்த யஜமாநன் சதுர்முகன்; அவனுடைய ப்ராணேந்த்ரியங்கள் யாஜகர்கள்; விராட் தேஹமே பசு எனும் ஹவிஸ்; பரமபுருஷனே இந்த ஸ்ருஷ்டி யஜ்ஞமாகின்ற ஆராதநத்தினால் ஆராதிக்கப்பட்ட தேவதை; த்ரிகாலரூபமான வஸந்த க்ரீஷ்ம சரத் ருதுக்கள் முறையே ஆஜ்யமாயும் இத்மமாயும் புரோடாசமாயும் ஸ்ருஷ்டி யஜ்ஞ ஸம்பந்தமாகப் பாவிக்கப்பட்டன; இவ்வண்ணம் பசுவாகப் பாவிக்கப்பட்ட விராட் புருஷனை, இந்த்ரியங்களெனப்பட்ட தேவதைகள் யாகாக்நியில் ஹோமம் செய்தார்கள்; அதாவது வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை ஸமர்த்திக்கும் பொருட்டுச் சதுர்முகன், தமது ப்ரஹ்மாண்ட சரீர விசிஷ்டமான ஆத்மாவை ஹவிஸ்ஸாகப் பாவித்துப் பரமபுருஷனை உத்தேசித்து ஸமர்ப்பித்தார் என்றும், அந்த ஸமர்ப்பணத்தால் ப்ரஸந்நனான மஹாபுருஷன் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸாதகமான ஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளினார் என்றும் தாத்பர்யம்: அந்த ஆத்ம ஸமர்ப்பணரூப ஆராதந பலமாக ப்ரபஞ்சம் உத்பந்நமாயிற்று.

'ஸேயம் தேவதைக்ஷத; ஹந்தாஹமிமாஸ் திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி' என்று ஸ்ருதி விவரித்தவண்ணம், மஹா பூத ஸ்ருஷ்டியின். பிறகு, அவற்றைச் சதுர்முகரூப ஜீவாத்மாவின் மூலமாக அநுப்ரவேசம் பண்ணி, ஸதஸத்ரூப ஸர்வ பதார்த்தங்களைக்குறித்தும் நாமரூப வ்யாகரணம் பண்ணிய பரமபுருஷன், ஸர்வசேதநர்களுக்கு லோக வ்யவஹாரத்துக்கும், ஸ்வப்ராப்திக்கும்

அநுகூலமான ஸ்வஸங்கல்பங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு, ஸர்வஜ்ஞனாய், ஆதித்ய ஸமாந வர்ணயுதனாய், ஸ்ரீ வைகுண்டமெனப்பட்ட நித்ய விபூதியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றான் என்பதை, ஶ்ருதியே '[illegible]' என்கிற மந்த்ரத்தால் காட்டியது. இந்த அர்த்தங்கள் யாவும் சதுர்முகனுக்கும், இந்த்ரனுக்கும், நாற்றிசையிலு மிருக்கும் பல மஹாத்மாக்களுக்கும், உபதேச மூலமாகக் கிடைத்தன; அவர்கள் யாவரும் ஆசார்ய ஶிஷ்ய க்ரமத்தில் அந்த ஜ்ஞானத்தை லோகத்தில் பரவச்செய்தார்கள்; அந்த ஜ்ஞானமொன்றே மோக்ஷோபாயம்; மோக்ஷத்தின் பொருட்டு வேறு உபாயமில்லை; இவ்வர்த்தங்கள், '[illegible]' என்கிற மந்த்ரத்தால் ஸித்தம். தேவர்கள் யஜ்ஞத்தால் பரமபுருஷனை ஆராதித்து, அந்த நிஷ்காம கர்மரூப தர்மத்தை ப்ரதாநமாக ஸ்தாபித்தார்கள். பூர்வ ஸாத்யர்களெனப்பட்ட நித்யமுக்தர்கள் இருக்கும் பரமபதத்தை அந்த மஹாத்மாக்களும் அடைகின்றனரென்று சொல்லிப் புருஷஸூக்தம் முடிகின்றது. இனி முத்கலோபநிஷத்தைப்பற்றி விசாரிப்போம்.

'[illegible]' என்று முத்கலோபநிஷத் உபக்ரமிக்கின்றது. '[illegible]', என்கிறபடியே, புருஷஸூக்தத்தினுடைய முதல் மூன்று மந்த்ரங்கள் விவரிக்கப்பட்டன. ஸஹஸ்ரமென்றால் அநந்தம். தஶாங்குலம் என்றால் அந்தமற்ற விஸ்தாரம். முதல் மந்த்ரம் பகவானுடைய ஸர்வதேச வ்யாப்தியைச் சொல்லுகின்றது. இரண்டாவது மந்த்ரத்தினுடைய முதல் பாகம் விஷ்ணுவினுடைய த்ரிகாலவ்யாப்தியை வெளியிடுகின்றது; இரண்டாம் பாகம் விஷ்ணுவை மோக்ஷப்ரதனென்று சொல்லி,

ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டியை உத்தேசித்துப் பகவான் தம்முடைய அம்ருத ஸ்வரூபத்தை அதிக்ரமித்து, அந்த ரூபமாகப் பரிணமித்ததைச் சொல்லுகின்றது. மூன்றாவது ஐக்கினுடைய முதல் பாகத்தால் பகவானுடைய வைபவமும், இரண்டாம் பாகத்தால் அவனுடைய சதுர்வ்யூஹ விபாகமும் சொல்லப்படுகின்றன.

'த்ரிபாதூர்த்வ உதைத்புருஷ: பாதோஸ்யேஹாபவத்புந:' என்கிறபடியே ஸூக்தத்தினுடைய நான்காவது மந்த்ரத்தால், பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியான த்ரிபாத்புருஷன், அதாவது நித்யவிபூதியில் மூன்று வ்யூஹங்களாய் நின்று முக்தர்களுக்குத் தர்சநமளிக்கின்ற ஸ்ரீ வாஸுதேவன், 'பாதோஸ்யேஹாபவத்' இந்த ப்ரபஞ்சமாகின்ற லீலாவிபூதிக்குப் பாஹ்யனாய், முமுக்ஷுப்ராப்யனாய், முக்தபோக்யனாய், உத்கர்ஷனாய் நிற்கின்றான் என்று சொல்லப்பட்டது; அவனுடைய பாதமாகிய அநிருத்த சரீரமானது, இஹ = இந்த லீலாவிபூதியில், புந:அபவத் = ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயார்த்தமாக அடிக்கடி வருகின்றது. 'இந்த முழுஜகத்தையும் எனது ஏகாம்ஸத்தினால் வ்யாபித்து நிற்கின்றேன்' னென்று கீதையில் பகவான் வெளியிட்டார். அவ்வண்ணமே புருஷ ஸூக்தத்திலும், தத: = மேற்சொன்னபடி லீலாவிபூதியின்கண் பகவான் அநிருத்த தநுவோடு எழுந்தருளி, ஸாசநாநசநே அபி = சேதநாசேதந ரூப ஸர்வ பதார்த்தங்களும் எவ்வணம் உண்டாமோ அவ்வண்ணம், அபிஸங்க்ருத்ய = ஸங்கல்பித்து, விஷ்வங் = தேவ திர்யக் முதலான விவித ரூபங்களாகி, வ்யக்ராமத் = வ்யாபித்து நின்றான். இதைத்தான், 'ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி', என்று, ஸ்ருதியும், 'ஸோபித்யாய சரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர் விவிதா: ப்ரஜா:' என்று மநுஸ்ம்ருதியும் விவரிக்கின்றன. இதெல்லாம் அநிருத்தனுடைய வைபவமென்று முத்கலோபநிஷத் சொல்லுகின்றது.

'தஸ்மாத்விராடஜாயத நாராயணாச்ச ஹரே: | ப்ரக்ருதே: பஞ்சபூதாநாம் ஸம்பந்தாத் ப்ருதிவீபுர: ||' இவ்வண்ணம் ஸூக்தத்தினுடைய ஐந்தாவது மந்த்ரம் வ்யாக்யாதம்;

தஸ்மாத் = வாஸுதேவனுடைய அநிருத்த ரூப வ்யூஹத்தினின்று, அதாவது: ஹரி எனும் நாராயணனுடைய சரீரத்தினின்று, அதாவது: நாராயணனிடம் அவிபக்த நாமரூபமாய் இருந்து தமஸ் என்று வ்யவஹரிக்கப்பட்ட வஸ்துவினின்று, விராட் = ப்ரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாய் இருக்கும் ப்ரக்ருதியும், விராஜோ அதி = விராட் ஶரீரத்தை அதிகரணமாயுடைய, பூருஷ: = அந்தத் தேஹாபிமாநி புருஷனான சதுர்முகனும், அஜாயத = உண்டானார்கள். வேத பாஷ்யகாரர், 'ஸோயம் ஸர்வ பூர்வேஷாம் தேவாநாம் வபூஷ்ட்வா,ஸர்வ ஸம்பத்ஸ்யா, விராட்தேஹம் ப்ரஹ்மாண்டரூபம் ஸ்ருஷ்ட்வா, தத்ர ஜீவரூபேண ப்ரவிஶ்ய, ப்ரஹ்மாண்டாபிமாநீ தேவதாத்மா ஜீவோபவத்' என்று சொல்லுகின்றார். இது அத்வைத ப்ரக்ரியை. இந்த ஸூக்தவாக்யத்தை 'ஸ ஏதநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய' என்கிறபடியே ஸ்ருதியும் அநுஸரித்து நிற்கின்றது. மநுவும், 'தத்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸர்வஸர்வஸம்பவஸ்ஸர்வஸம் । தஸ்மிஞ்ஜஜ்ஞே ஸ்வயம் ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।' என்றார். ப்ரஹ்மாண்டத்தில் பரமாத்மா ஸமஷ்டி புருஷனான ஜீவாத்ம த்வாரா அநுப்ரவேஶம் செய்தனன் எனலாம். ஸஜாத: = அந்த ஸமஷ்டி புருஷன் உண்டானபிறகு, அத்யரிச்யத = தேவ திர்யக் மநுஷ்யாதி ரூபவானாய்ப் பரிணமித்தான். இவ்வண்ணம் தேவாதிகள் உண்டானதைப்பற்றியே, பஶ்சாத் = பிறகு, பூமிம் = பூமியையும், அதோ = அநந்தரம், புர: = ஜீவன்களுடைய சரீரங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஜாபதிகளைக்கொண்டு செய்வித்ததைப் பின் மந்த்ரங்கள் விவரிக்கின்றன.

'யத்புருஷேண ஹவிஷா தேவா யஜ்ஞமதந்வத । வஸந்தோ அஸ்யாஸீதாஜ்யம் க்ரீஷ்ம இத்ம: ஶரத்தவி: ॥ தம் யஜ்ஞம் பர்ஹிஷி ப்ரௌக்ஷன் புருஷம் ஜாதமக்ரத: । தேந தேவா அயஜந்த ஸாத்யா ருஷயஶ்ச யே ॥' இவ்வண்ணம், புருஷஸூக்தத்தினுடைய ஆறு, ஏழு, எட்டாவது மந்த்ரங்களைப்பற்றி முத்கலோபநிஷத் சொல்லுகின்

றது. முன் மந்த்ரங்களால் வெளியிடப்பட்ட க்ரமத்தில், விராட் அபிமானி புருஷன் உண்டானபிறகு, தேவா: = ப்ரஜாபதியின் ப்ராணேந்த்ரிய ரூபிகள், அல்லது ப்ரஜாபதியால் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியின்பொருட்டு நியமிக்கப்பட்ட இதர ப்ரஜாபதிகள், உத்தர ஸ்ருஷ்டியை விராட்புருஷனையே உபாதாநமாகக்கொண்டு செய்தார்கள். இதை ஒரு மானஸ யஜ்ஞமாகப் புருஷஸூக்தம் விவரிக்கின்றது. புருஷனை, அபத்நந் பஶும் = (பசுவாகப் பாவித்து) என்று சொல்லிற்று. இந்த அபிப்ராயத்தைக்கொண்டே, 'யத்புருஷேண ஹவிஷா' என்றும் ஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட யஜ்ஞத்துக்குக் காயத்ரீ முதலான ஸப்த சந்தஸ்ஸூக்கள் பரிதிகளாய் நின்றன. இருபத்தொரு ஸமித்துக்களும் ஏற்பட்டன. பன்னிரண்டு மாஸங்கள், ஐந்து ருதுக்கள், மூன்று லோகங்கள், ஆதித்யன் இவை இத்மங்களாகப் பாவிக்கப்பட்டன. பசுவாகப் பாவிக்கப்பட்ட யஜ்ஞஸாதந பூதபுருஷனை, பர்ஹிஷி = மானஸ யஜ்ஞத்தில், ப்ரௌக்ஷந் = ப்ரோக்ஷித்தார்கள். அவன் யாவனென்றால், 'புருஷம் ஜாதமக்ரத:' என்று ஶ்ருதி சொல்லிற்று; ப்ரஜாபதிகளால் ஆரப்தமான ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பே 'விராஜோ அதி பூருஷ:' என்கிறபடியே, ப்ரஹ்மாண்ட தேஹாபிமானியாக உத்பந்நனான புருஷன் என்று கருத்து. தேந = அந்த புருஷரூப பசுவைக்கொண்டு, தேவா: அதாவது ஸாத்யா: = ஸ்ருஷ்டி ஸாதநயோக்யர்களான ப்ரஜாபதிகள் முதலானவர்களும், அவர்க்கு அநுகூலராயிருந்த மந்த்ரத்ரஷ்டாக்களான ருஷிகளும் சேர்ந்து, அயஜந்த = மானஸ யாகத்தைப் பண்ணினார்கள் என்று ஶ்ருதி சொல்லிற்று.

முத்கலோபநிஷத்தினால் 'தம் யஜ்ஞம்' என்றாரம்பிக்கின்ற எட்டாவது மந்த்ரத்தாலேயே, மோக்ஷமும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அது எப்படியென்றால், அவ்வுபநிஷத்தே புருஷஸூக்தத்தினுடைய உபஸம்ஹார மந்த்ர விஷயமாக, 'யம் ஜ்ஞாத்வா உபஸம்ஹார: ஸ்ருஷ்டே: மோக்ஷஸ்ய வேதக:' என்று மொ

ழிந்தது. அம்மந்த்ரார்த்தத்தைச் சிந்திக்குமிடத்து, பாஷ்யகாரர், ‘[illegible] ப்ரபஞ்ச [illegible] ஸங்க்ஷிப்ய [illegible] உபஸம்ஹரதி’ என்று உபக்ரமிக்கின்றார். அதாவது: இம்மந்த்ரம் ஸூக்தார்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்கின்றதென்று தாத்பர்யம். யஜ்ஞேந = முன் விவரித்த மாநஸரூப யஜ்ஞத்தால், யஜ்ஞம் = யஜநீயனான மஹாபுருஷனை, தேவா: = ப்ரஜாபதிகள் முதலானோர், அயஜந்த = பூஜித்தனர். அதனால், தாநி தர்மாணி = ப்ரஸித்தமானவையும், ஜகத்ரூபமாகப் பரிணமித்த விவித பதார்த்த ஜாதங்களுக்குத் தாரகங்களாய் நின்றவையுமான தர்மங்கள், ப்ரதமாநி ஆஸந் = முக்ய தர்மங்களாக ஏற்பட்டன. இவ்வண்ணம் ஸ்ருஷ்டி ப்ரதிபாதக ஸூக்தார்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு, உபாஸநத்தையும் புருஷார்த்தத்தையும் வெளியிடும் ஸூக்த பாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றது. யத்ர = யாதொரு பரமபதத்திலே, பூர்வே ஸாத்யா: தேவா: = புராதநரான நித்ய முக்தர்கள், ஸந்தி = இருக்கின்றனரோ, தம் நாகம் தே மஹிமாந: ஸசந்த = அந்தப் பரமபதத்தை மஹாத்மாக்களான பகவதுபாஸகர்கள் போய்ச் சேர்கின்றனர். இவ்வண்ணம் பாஷ்யார்த்தம் மந்த்ரத்தினுடைய பூர்வோத்தர பாகங்களின் ஸங்கதியைக் காட்டவில்லை எனக்கூடும் ஸம்ப்ரதாயாபிமாநிகள் இவ்வண்ணம் யோசிப்பார்கள். யஜ்ஞேந = ஆத்ம ஸமர்ப்பண ரூப யஜ்ஞத்தால், யஜ்ஞம் = ஆராதநீயனான பரமபுருஷனை, தேவா: = முமுக்ஷுக்கள், அயஜந்த = ஆராதித்தார்கள். தாநி தர்மாணி ப்ரதமாந்யாஸந் = ‘தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:’ என்கிறபடியே, ஆத்ம ஸமர்ப்பணரூப யஜ்ஞமே ஸர்வோத்கர்ஷமான யஜ்ஞமாயிற்று. அந்த யஜ்ஞாநுஷ்டாநம் செய்கின்றவர்கள் தான், ‘தே மஹிமாந:’ என்று விவரிக்கப்பட்டார்கள். ‘யத் புருஷேண ஹவிஷா’ என்கிற முதல் ஆத்ம ஸமர்ப்பணரூப யாகத்தை ஒட்டியே புருஷ ஸூக்தார்த்தம் செய்பவர்கள் உண்டு.

இந்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தமும் ஸங்கதமாகுமோ என்பாருளர். ‘ஸ்ருஷ்டேதர ஜாதம் யஜ்ஞ ஸாயந [illegible] நாஹிதம்,

தம் யஜ்ஞம் பர்ஹிஷி ப்ரௌக்ஷந், தேவா: யத்யஜ்ஞம் தந்வாநா:, தேந யஜ்ஞேந, தேவா: (ஸாத்யா ருஷயச்ச) அயஜந்த,’ என்கிற பூர்வ மந்த்ர வசநங்களால் ப்ரஹ்மாண்ட ஶரீரக புருஷனை, ஸ்ருஷ்டி ஸாதந யோக்யர்களான அவனது இந்த்ரியங்கள் அல்லது ப்ரஜாபதிகள் பசுவாகப் பாவித்து, ஸ்ருஷ்டிரூப யஜ்ஞத்தைச் செய்தார்கள் என்னும் விஷயம் மோக்ஷத்தினுடைய விவரணமென்று முத்மலோபநிஷத் சொல்லிற்று. ‘தேவா:’ என்று ப்ரஹ்மாவினுடைய இந்த்ரியங்கள் சொல்லப்பட்டன. இந்தப் பக்ஷப்படி ‘ஸாத்யா:’ ‘ருஷய:’ எனும் ஶப்தங்களுக்கு யஜ்ஞ ஸாதகங்களான கர்மேந்த்ரியங்கள் ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் எனப் பொருள் படுத்தலாம். ஸூக்தத்தின் முடிவான மந்த்ரத்தில் பூர்வ ஸாத்யர்கள் வஸிக்கின்ற ஸ்தாநவிஶேஷத்துக்கு ஸ்ருஷ்டியஜ்ஞ கர்த்தாக்களான ஸாத்ய தேவர்களும் செல்கின்றதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆதலால் இவர்கள் ப்ரஹ்மாவினிடம் உண்டான ப்ரஜாபதிகள் என்று சொல்ல அமையும். ‘யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த தேவா: தாநி தர்மாணி ப்ரதமாந்யாஸந்’ என்கிற உபஸம்ஹார வசநம் மேலே விவரித்த ‘தேந தேவா அயஜந்த’ என்பதை அநுவதித்துச் சொல்லுகின்றது. ‘தே ஹ மஹிமாந: நாகம் ஸசந்தே’ என்கிற வாக்யத்தில், ‘தே’ எனும் ஶப்தம் தேவர்களைக் குறிக்கின்றது. ஆதலால் தேவர்கள் எனும் ப்ராஜாபதிகள் ப்ரஹ்மாண்டத்தைச் சரீரமாயுடைய புருஷனைப் பசுவாக நினைத்து யாகம் புரிந்து, அதையே பகவதாராதநமாகக் கருதி, யஜ்ஞனெனப்பட்டவனும் யாவராலும் ஆராதநீயனுமான மஹாபுருஷனை ஆராதித்தார்களென்று ஶ்ருதியினுடைய கருத்தாக யோசித்து, அந்த நிஷ்காமகர்மமே முக்யமான தர்மமாக ஆதியில் ஏற்பட்டதென்றும், அதைச் செய்து அந்த ப்ராஜாபதிகளெனும் தேவர்கள், ‘பூர்வே ஸாத்யா:’ என்று விவரிக்கப்பட்ட நித்யர்களும் முக்தர்களும், (யத்ர ஸந்தி) எங்கே இருக்கின்றார்களோ, அந்த நாகம் எனும் பரமபதத்தை (ஸசந்தே) போய் சேர்கின்றனர், என்று நிஶ்சயித்தால்தான், முத்மலோபநிஷத்தினுடைய ‘[illegible]

தேஜஸோக்ஷ்ய ஸம்ஹ்ரிதஃ' எனும் வசநம் ஸங்கதமாகும் என்று தோன்றுகிறது. பகவத் ப்ரஸாதபலத்தால் ப்ரஹ்மா பண்ணின ஸ்ருஷ்டியும், தக்ஷாதிகள் த்வாரா நடந்ததாக யோசிக்கலாம்.

அதன்பிறகு, புருஷஸூக்தத்தினுடைய, 'தஸ்மாத்யஜ்ஞாத் ஸர்வஹுதஃ' என்கிற வாக்யம்முதல் 'யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த' என்கிற வாக்யபர்யந்தம் உள்ள ஏழு மந்த்ரங்களையும் சேர்த்து, 'தஸ்மாத் விராடஜாயத ...' என்று முத்கலோபநிஷத் யோசித்தது. இந்த மந்த்ரங்கள் ப்ரஜாபதிகளால் விராட் புருஷனுடைய சரீரத்தையே உபாதாநமாகக்கொண்டு பண்ணப்பட்ட வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை விவரிக்கின்றன. 'ஸர்வஹுதஃ' என்பதற்கு ஸர்வாத்மகனை புருஷன் எந்த யஜ்ஞத்தில் ஹுதனாய் தேவர்களால் ஹோமம் பண்ணப்படுகின்றானோ அப்படிப்பட்டதும், பூர்வம் சொல்லப் பட்டதுமான மாநஸ யஜ்ஞத்தினின்று என்று பாஷ்யகாரர் தாத்பர்யம். ஸர்வமும் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகின்றதென்பதால், முமுக்ஷுக்களால் பண்ணப்பட்ட ஆத்ம ஸமர்ப்பணமென்று நம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் யோசிப்பதுமுண்டு; அன்றியும், ஸர்வசப்தவாச்யனை பகவானை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டதால் 'ஸர்வாய ஜுஹோதீதி ஸர்வஹுத' என்று, பகவானை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்ட நிஷ்காமகர்மரூப யாகவிசேஷமென்றும் சொல்லலாம். இந்த யாகபலமாக, தயிமிஸ்ரமான ஆஜ்யம், அதாவது, இத்தகைய போக்ய பதார்த்தங்கள் ஸம்பாதிக்கப்பட்டன; வாயுவை அபிமாநிதேவதையாயுடைய பசுக்கள், அல்லது ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பக்ஷிகள், ஆரண்ய ம்ருகங்கள், க்ராம்ய பசு முதலானவைகள், இவைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. ஸர்வஹுத் எனப்பட்ட அதே யஜ்ஞத்தினின்று, ருக்குக்களும் ஸாமங்களும் உண்டாயின; அதனின்றே சந்தஸ்ஸுக்கள் உண்டாயின; யஜுஸ்ஸும் அதனின்று உண்டாயிற்று; அதனின்று அஸ்வங்கள் உண்டாயின; கீழ்மேல் பலவரிசைகளுடன்கூடிய கழுதை முதலான ஜந்துக்களும், கோக்களும், பலஜாதி ஆடுகளும், அங்க

யஜ்ஞத்தினின்று ஜனித்தன. இதன் பிறகு, 'யத்புருஷம் வ்யதது:' என்று ஸ்ருதியே ப்ரஸ்நம் பண்ணுகின்றது. யத், யதா= எப்போது, புருஷம் = விராட்ரூப புருஷனை, ப்ராஜபதியினுடைய ப்ராணரூபிகளான தேவர்கள் அல்லது தக்ஷாதிகள், வ்யதது: = பசுவாக ஸங்கல்பத்தால் உத்பாதநம் செய்தனரோ, அப்போது, கதிதா = எந்த ப்ரகாரங்களால், வ்யகல்பயந் = விவிதமாகக் கல்பித்தனர்? அதாவது, அந்தப் புருஷனை எங்ஙெந்த விபாக விசிஷ்டனாகப் பண்ணினார்கள்? அவனுக்கு எது முகமாயிற்று, எவை கைகள், எவை கால்கள் என்று சொல்லப்பட்டன? இதற்கு ஸ்ருதியே விடை அளிக்கின்றது. அந்தப் புருஷனை ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ராஹ்மணன் முகம் ஆனான்; ராஜந்யன் பாஹுவாகப் பண்ணப்பட்டான்; வைஸ்யனெனப்பட்டவன் தொடைகளானான்; அவனுடைய பாதங்களினின்று ஶூத்ரன் ஜனித்தான். [மற்றவிடங்களிலும் உத்பத்திதான் ஸ்ருதியின் தாத்பர்யம்] அப்புருஷனுடைய மநஸ்ஸிலிருந்து சந்த்ரன் உண்டானான்; கண்களினின்று ஸூர்யன் ஜனித்தான்; முகத்தினின்று இந்த்ரனும் அக்நியும், ப்ராணனிடம் வாயுவும் உண்டானார்கள்: நாபியினின்று அந்தரிக்ஷமும், சிரஸ்ஸிலிருந்து திவமும் உண்டாயின; பாதங்களினின்று பூமியும், செவியினின்று திக்குகளும் ஜனித்தன. எவ்வண்ணம் சந்த்ராதிகளை ப்ரஹ்மாவினுடைய மநஸ் முதலான ஸ்தாநங்களினின்று தேவர்கள் கல்பித்தார்களோ, அவ்வண்ணமே அந்தரிக்ஷம் முதலான லோகங்களை ப்ராஜபதியினுடைய நாபி முதலான தேசங்களினின்று கல்பித்தனர் என்று கருத்து.

இதன்பிறகு, 'வேதாஹமேதம் [illegible]' என்று முத்கலோபநிஷத் சொல்லுகின்றது. இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களை ஸ்வயம் வேதமே உத்கோஷிக்கின்றபடி. யத், தீர: = யாதொரு ஸர்வஜ்ஞன், அதாவது ஸங்கல்ப மாத்ரத்தால் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ப்ரபஞ்ச வ்யாபாரங்களை ஸாதிக்க ஸமர்த்தனாயிருக்கின்ற பரமபுருஷன், ஸர்வாணி ரூபாணி = ப்ராணி

களுடைய கர்மாநுகுணமாகத் தேவமநுஷ்யாதி விசித்ர ஸம்ஸ்தாந விஶிஷ்ட ஸர்வ ஶரீரங்களை, விசித்ய=விஶேஷமாகப் பண்ணி, நாமாநி = அந்தந்த வஸ்துக்களைப் போதிப்பிக்கும் பெயர்களை, க்ருத்வா=ஏற்படுத்தி, அபிவதந் = லோக வ்யவஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு, அதாவது அந்தந்த ப்ராணிகளுக்கு உரியபடி ஸ்வப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஸ்வ ஸங்கல்பங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டு, தமஸஸ்து பாரே = ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலான ஸ்ரீ வைகுண்டமெனப்பட்ட நித்ய நிரதிஶயாநந்தமயமான ஸ்தாந விஶேஷத்தில், ஆஸ்தே, விளங்குகின்றானோ, வேதம் ஏதம் ஆதித்யவர்ணம் புருஷம் = அப்படிப்பட்ட, அதாவது ஸூக்தத்தினுடைய பூர்வபாகத்தில் விவரிக்கப்பட்ட ஸர்வதேச ஸர்வ கால வ்யாப்தியுடன் கூடிய அநந்தனை, மோக்ஷப்ரதனை, ஜகத்துக்கு உபாதாந நிமித்தகாரணனை, ஸர்வபூதங்களிடமும் அநுப்ரவேஶித்து நிற்கும் அந்தர்யாமியை, ஸர்வஜ்ஞனை, ஸர்வஶக்தியை, உபய விபூதிநாதனை, ஆதித்ய ஸமாநவர்ண விக்ரஹவிஶிஷ்டனை, மஹாபுருஷனெனும் நாராயணனை, அஹம் வேத = நானறிகின்றேன். இதுவே 'வேதாஹம்' எனும் மந்த்ர தாத்பர்யம்.

தாதா=சதுர்முகன், புரஸ்தாத்=முன் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில், யம்=யாதொரு பரமபுருஷனை, உதாஜஹார=ஸ்துதித்தனரோ, ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, அதனால் ப்ரஸந்நனான பகவானுடைய ப்ரஸாதத்தால் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு அநுகூலமான ஜ்ஞாநத்தை யடைந்தனரோ என்று கருத்து; அல்லது சதுர்முகன், புரஸ்தாத் = பூர்வகாலத்தில், யம் = யாதொரு பரமபுருஷனைப்பற்றி, உதாஜஹார = ப்ரஜாபதிகளுக்கும் இந்த்ராதி தேவர்கட்கும் உபதேசம் செய்தனரோ, ப்ரவித்வாந் = விசேஷ ஜ்ஞாநவானான, ஶக்ர: = இந்த்ரன், யம் = யாதொரு பரமபுருஷனை ஸ்துதித்தாரோ, அல்லது யாதொரு பரமபுருஷனுடைய ஜ்ஞாநத்தை ப்ரதர்தநன் முதலானோர்க்கு உபதேசித்தனரோ, ப்ரதிஶஶ்சதஸ்ர: = ப்ரதாந திக்குகள் நான்கும், அதாவது நாற்றிசையிலும் இருப்பவர்களான ஸா

காதிகளும், வால்மீகி பராஶர வ்யாஸ ஶுக ஶௌநக ப்ரப்ருதிகளான மஹாத்மாக்களும், யாதொரு பரமபுருஷனை ஸ்துதித்தார்களோ, அல்லது அவனது திவ்யஜ்ஞாநத்தை லோகத்தார்க்கு அளித்தனரோ, அந்த மஹாபுருஷனை நான் அறிகின்றேன், என்று முன் மந்த்ரத்துடன் அந்வயம். தமேவம் வித்வாந் = அந்த நாராயணனை முன் விவரித்தபடி, அநந்தனென்றும், மோக்ஷப்ரதனென்றும், ஜகத்காரணனென்றும், அந்தர்யாமியென்றும் ஸர்வஜ்ஞன் என்றும், ஸர்வ ஶக்தியென்றும், உபய விபூதிநாதனென்றும், ஸ்வர்ண மயமாந விக்ரஹவிஶிஷ்டனென்றும், வைகுண்ட நிலயனென்றும், எவன் அறிந்து உபாஸிக்கின்றானோ, அவன், இஹ = இந்த லோகத்திலேயே, அம்ருத இஹ பவதி, முக்தனாகின்றான், முக்ததுல்யமான பகவதநுபவ யுக்தனாகின்றான். அயநாய - பகவத்ப்ராப்தியின்பொருட்டு, அந்ய: பந்தா: = வேறு உபாயம் நவித்யதே = இல்லை. இது தாதா புரஸ்தாத் எனும் மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம்.

யஜ்ஞேந யஜ்ஞம் எனும் மந்த்ரம் முன்பே யோசிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

		ரூ.	அ.	ப.
1.	ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யாநத்துடன்)	0	2	0
2.	ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யபட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0
3.	ஸ்ரீ பாகவத தஶஸ்லோகீ - (ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹமாசார்யர்)	0	4	0
4.	ஸ்ரீ சதுஶ்ஸ்லோகீ விவரணம்	0	4	0
5.	ஸ்ரீராமாயணத்தில் விசேஷார்த்தங்கள் ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது	0	4	0
6.	ஆர்யாப்யுதயம். ஸ்ரீ. உப. டி. இ. சடகோபாசாரியர்	0	2	0

ஸ்ரீ:

ஶ்ரியை நம:

ஸ்ரீமதே யஜ்ஞவராஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஹிந்து விவாஹத் திருத்த மசோதா *

(தொடர்ச்சி)

தவிரவும் இந்தப் பேடல் சட்டம் அநுஷ்டாநத்திற்கு வருமானால் யுகாந்தரங்களில்கூட நிஷேதிக்கப்பட்ட சூத்ரா விவாஹத்தை ப்ராஹ்மணனும் செய்ய இடங்கொடுப்பதுடன், பஞ்சம ஜாதி ஸ்த்ரீகளையும் ப்ராஹ்மணதிகள் விவாஹம் செய்துகொள்ள இடமுண்டாகிறது. இதனால் ஏற்படும் அநர்த்தங்களை நாம் வர்ணிக்க வேண்டியதில்லை. தவிர, யுகாந்தரங்களில் கீழ்வர்ணத்தினர் மேல்வர்ணத்தின் ஸ்த்ரீகளை விவாஹிக்கலாகாதென்று, ‘[illegible]’ என்பதால் தடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த மசோதா அநுஷ்டாநத்திற்கு வருமானால், அதன் பலத்தைக்கொண்டு சூத்ரர்களும் பஞ்சமர்களும் ப்ராஹ்மண ஸ்த்ரீகளைக்கூட விவாஹிக்க ஆசைப்பட்டு அதற்காகப் பல குற்றங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார்கள். தவிர, அநுலோமஜாதியில் பிறந்த ஸந்ததிகளையே நம் முன்னோர்கள் பொதுக் கார்யங்களில் ஒப்புக்கொள்ளாதிருக்கையில், ப்ரதிலோம ஜாதியிலும் இதிலிருந்து உண்டாகிற ஸங்கரஜாதியிலும் பிறந்தவர்களைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், ‘ஸூதவைதேஹிகசண்டாலா: பதிதா: ப்ரதிலோமஜா:’ என்று தேவலர் முதலியவர் அந்த ப்ரதிலோம ஜாதியில் உதித்தவர்களை வெகு கீழ்மையாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ப்ரதிலோம ஜாதிகள் உண்

* இது, சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் பூவிருந்தவல்லியில் நடைபெற்ற எட்டாவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. உப. அக்நிஹோத்ரம் கோபாலதேசிகாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

டாகிற விதத்தையும், அவர்களுடைய ஜாதி தொழில் முதலியவற்றைப்பற்றியும், மநு உசநஸ் முதலிய ரிஷிகள் வெகு விஸ்தாரமாகச் சொல்லி, இதிலிருந்து உண்டாகிற ஸங்கரஜாதி முதலியவைகளைக் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாதென்றும், பொதுவில் அவர் எல்லோருமே அஸத் ஜாதிகளென்றும் [ஸங்கரஜாதி] சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறி அநுஷ்டாநத்திற்கு வருமானால் ஹிந்துக்களுடைய, அதிலும் முக்யமாக ப்ராஹ்மணர்களுடைய நாகரிகங்களும், புத்தி சக்தியும், குலகோத்ரஸூத்ர ப்ரவராதிகளும், வெகு முக்யமாயுள்ள தர்மங்களும் அழிந்துபோவதுடன், நாம் முந்தி குறிப்பிட்டபடி இப்போதிருக்கும் ஜாதி பேதங்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சிலர் நினைத்ததுபோக, நூற்றுக் கணக்கான ஜாதிபேதம் தேசத்தில் ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு குடும்பங்களிலும் பொது வ்யவஹாரங்களிலும் பல சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுத் தேசமும் சீர்குலைந்துபோய்விடுமென்பதில் தடையில்லை. இப்போது பலர் ப்ரஸங்க மேடைகளிலும் பத்ரிகைகளிலும் ஜாதிபேதத்தைத் தொலைக்கவேண்டுமென்று பேசுகிறார்களே யல்லது, அவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர்கள், பேசினபடி நடக்க மனமில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். இதனுடன் அவர்கள் த்ராவிடர்களென்றும், ஆதி த்ராவிடர்களென்றும், நந்தனர் வம்ஸத்தினரென்றும், வன்னிகுல க்ஷத்ரியர்களென்றும், பற்பல ஜாதி பேதங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு அவரவர்களுடைய அபிவ்ருத்திக்காகப் பாடுபடுவதாகச் சொல்லி, இந்த ஜாதிபேதங்களை ராஜீய விஷயங்களிலும் ப்ரவேசிக்கவிட்டுப் பல துன்பங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்க, இந்தச் சட்டத்தினால் இன்னும் காலக்ரமத்தில், தேசத்தில் ஜாதி பேதங்கள் அதிகமாய் விட்டால் ஸ்ரீமான் பேடல் முதலியவர்களுடைய மநோராஜ்யம் எப்படியாகுமென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இனி, கவர்னர் ஜெனரல் அவர்களுடைய சட்டநிர்மாண ஸபையில் இந்த சட்டத்தைப்பற்றி வாதம் நடந்த காலத்தில், கல

ர்ன்மெண்ட் சட்ட மெம்பரான ஸர் ஜார்ஜ் லெளண்ட்ஸ் என்பவர் விஜாதீய விவாஹங்கள் மநுவுக்கு இஷ்டமானவைகளென்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னதைப் பார்த்துப் பலர் பயங்கொள்ள நேரிட்டது. ஏனெனில் சட்ட மெம்பர் ஒருவர் இம்மாதிரி சொன்னால், இதை யாவரும் ஸஹஜமாய் நம்பிவிடுவார்களல்லவா? இவர் என்ன ஆதாரத்தைக்கொண்டு இம்மாதிரி சொன்னாரென்று அறியக்கூடவில்லையாயினும், இவர் சொல்லியபடி மநுவுக்கு விஜாதீய விவாஹத்தில் அபிப்ராயம் கிடையாதென்றே நாம் தைர்யமாய்ச் சொல்லக்கூடும். மநு, ஸமாநஜாதி விவாஹத்தையே, பரலோகம், தர்மம், ஸந்தாநம் இவைகளுக்கு அவஶ்யமாகச் சொல்லிவிட்டு, காமத்திற்காகமட்டும் ஒருவன் இரண்டாவது விவாஹம் செய்ய ஆசைப்பட்டால், அவன் இதரஜாதி ஸ்த்ரீகளையும் மணம்புரிந்து கொள்ளலாமென்று சொன்னாரேயன்றி வேறில்லை. இதை அவர் 'காமதஸ்து ப்ரவ்ருத்தாநாம்' என்பதால் ஸ்பஷ்டமாகவும் சொன்னார். அதன்மேல், இப்போது சட்ட மெம்பர் நினைத்ததுபோல், ஒருவன் முதல் விவாஹத்திற்கே, அதாவது தர்மம், ப்ரஜை, இவற்றிற்காகச் செய்யப்படும் விவாஹத்தையே விஜாதீயர்களுடன் ஏன் செய்யக்கூடாதென்று ஸம்ஶயப்படாமலிருக்கவேண்டி ஒருகாலத்திலும் அம்மாதிரி செய்யக்கூடாதென்றும், சூத்ரன் எவ்விதத்திலும் வர்ஜிக்கத்தக்கவனென்றும், வெகு விஸ்தாரமாக 4,5, ஶ்லோகங்களால் பல காரணங்களுடன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியிருக்க, மநுவுக்கு விஜாதீய விவாஹங்கள் இஷ்டமானவையென்று எப்படிச் சொல்லத்தகும்? ஆகையால், மநுஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஜாதீய விவாஹத்திற்கும், இப்போது பேடல் பின்னால் ஏற்படும் விஜாதீய விவாஹத்திற்கும் வெகு வ்யத்யாஸமிருக்கிறது. தவிர, மநுஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்ட விஜாதீய விவாஹமானது கலியில் அநுஷ்டிக்கக்கூடாதென்று 'அஸவர்ணாஸு கந்யாஸு விவாஹஸ்ச த்விஜந்மநாம்' என்பதால் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் மநு, காமார்த்தமாகச் சொன்ன விவாஹமும் இப்போது அநுஷ்டிக்கத்தகாதாகையால், ஸ்ரீமான் பேடில் மஹோதாவிற்கு

ஸர் ஜார்ஜ் லௌண்ட்ஸ் துரையவர்கள் சப்பைக்கட்டு கட்டுவது நிலைத்திருக்கிறது.

ஸ்ரீமான் பேடல் அவர்கள் இச்சட்டம் அவஸ்ய மென்பதற்கு வெகு முக்யமானதோர் காரண மிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். பம்பாயில் ஓர் தனிக்குடும்பத்தின் தலைவன் விஜாதீய விவாஹம் செய்துகொண்டதாகவும், ஆயினும் அவ்விவாஹத்தினால் உண்டான ஸந்தானங்களுக்குத் தாயம் கிடையாதென்று ஜட்ஜுகள் தீர்மானித்துவிடவே, அக்குடும்பத்தினர் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளானார்களென்றும், ஆகையினால் இப்போதிருக்கும் விவாஹச் சட்டத்தையே மாற்ற அவஸ்யமிருப்பதாயும் சொன்னார். இது ஓர் விநோதமான காரணமே! எத்தேஸங்களிலும் ஜனங்கள் குமார்க்கங்களில் ப்ரவேஸிக்காமல் தடுக்கும்பொருட்டே சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய சட்டங்கள் குமார்க்கங்களில் ருசியுள்ளவர்கட்குப் பெருத்த இடையூறாகவே ஏற்படும். இதற்காகக் குமார்க்கிகளுடைய ஸௌகர்யங்களை உத்தேஸித்து, அவர்களுக்கு ஸாதகமாகச் சட்டங்களைத் திருத்த முயல்வது நாகரிகமுள்ள தேசத்தாருடைய செய்கையாகாது. திருட்டையே தொழிலாகக்கொண்டு ஜீவிக்கும் பலருக்கு அதைப்பற்றின சட்டங்கள் இடைஞ்சலா யிருப்பதால், அவர்களுடைய நன்மையின் பொருட்டு, திருட்டுக் குற்றச் சட்டங்களையே மாற்றிவிடவேண்டுமென்றுகூட இனி வாதிக்கப்படலாம் போலும்! பம்பாயில் இரண்டொருவர் அக்ரமமாக விஜாதீய விவாஹத்தைச் செய்தால், சட்டப்படி அவ்விவாஹங்கள் செல்லாதவை யென்று சொல்லவேண்டியதே ஜட்ஜுகளின் கடமை. இப்படியிருக்க, குமார்க்கத்தில் புகுந்த இரண்டொருவருடைய ஸௌகர்யத்தை யுத்தேஸித்து ஹிந்துக்களுடைய நாகரிகத்தையும், விஸேஷமாக ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸ்ராத்த யஜ்ஞாதி தர்மங்களையும் நாஸப்படுத்த முற்படுவது மிகவும் அநீதியானதே.

சிலர், இந்தச் சட்டமானது, விஜாதீய விவாஹத்தை எவரும் செய்தே தீரவேணுமென்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை யாகையால்,

இது நிறைவேறுவதில் பாதகமொன்றுமில்லை யென்று வாதிக்கிறார்கள். இந்த வாதம் ந்யாயமானதல்ல. ஏற்கெனவே நமது தேசத்தில் ஒவ்வொருவருடைய மனத்திலும், (விசேஷமாக ஆங்கில வித்யாப்யாஸம் செய்யும் மாணாக்கர்களுடைய மனத்தில்) பற்பல யுக்திவாதங்கள் தோன்றி, அவரவர்கள் ஸ்வச்சந்தத்துடன் வாழ்வதே மேலென்று அபிப்ராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் பலனாகவே அவர்கள் நமது ஆசாரங்களைக் கைவிட்டுவிட்டதுடன் சிகாசேதம் (Cropping the hair) முதலிய பல துராசாரங்களையும் கைப்பற்றி வருகிறார்கள். இதைக்கண்டு மதாபிமானிகளான மாதாபிதாக்களும் மற்றைப் பந்துக்களும் அடையும் வேதனை கணக்கற்றது. சிகாசேதம் சாஸ்த்ர விருத்தமென்று மாதாபிதாக்கள் பிள்ளையை சிக்ஷிக்க ஆரம்பித்தால், ஏற்கெனவே ஒரு ஸமயம் ஸ்ரீ தீபிகை பத்ராதிபர்சொல்லியதுபோல், அவன் புகைச்சுருட்டு நாற்றத்தை மூக்கில் ஏற்றிவிடுவதாக அவர்களைப் பயமுறுத்துகிறான். இவ்வளவு கேவலமான நிலைமைக்கு வந்திருக்கும் நமது சிறுவர்கள், இந்தச் சட்டத்தினால் தானும் கெட்டுப் பிறரையும் கெடுக்கமாட்டார்களென்று எவரும் நம்ப முடியாது. மாதாபிதாக்களுடைய மேற்பார்வையற்றுத் தேசாந்தரங்களிற் போய், ஸ்வச்சந்தமாக இருந்து படித்துவரும் சிறுவன், 'இன்று நான் எனது மனத்திற்குப் பிடித்த படிப்பாளியான ஒரு பஞ்சமஸ்த்ரீயை விவாஹம் செய்துவிட்டேன்' என்று அவர்கட்குத் தெரிவிப்பானாகில், அவர்கள் மனம் எவ்வாறு துடிக்கு மென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. தவிர, இப்போது பலர் அநாதிகாலமாக வெகு அமெரிக்கை பயபக்தி இவைகளுடன் வெகுநாகரிகமாக வாழ்ந்து வந்த நமது ஸ்த்ரீகளின் நிலைமையைப் பலவழிகளிலும் கெடுத்து, அவர்களை ஸ்வதந்த்ரைகளாக விட்டுவிடவேணுமென்று வெகு ப்ரபலமான ப்ரயத்நங்கள் செய்துவருகிறார்கள். அப்ரயத்நங்களின் பலனாக ஸ்த்ரீகளும் ஸ்வச்சந்தமாக வேறு ஜாதியரை மணம்புரிய ஆரம்பித்து விட்டால், தேசம் எவ்வித நிலைமையை அடையும் என்பதைப் புத்திமான்கள் அறிந்துகொள்ளலாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பஞ்ச ஸம்ஸ்கார விசாரம்.

ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீ வைகுண்ட நிகேதநனாய், நித்ய முக்தாநு பாவ்யனாய், நிரதிசயாநந்தயுக்தனான ஸர்வேஸ்வரன், நலமந்த மில்லதோர் நாட்டில் தனிக்கோல் செலுத்திக்கொண்டு ஸ்வஸ்வ வேத்ருத்வ ஸ்வஸ்த்வயவஸ வைஷ்ணவாநந்த ஹர்ஷனாயிருந்து வைத்தும், சில ஆத்மாக்கள் மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துகொண்டு, அநாதி கர்ம பரம்பரையால் வந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் ஸ்வாபாவிகாபஹதபாப்மத்வாதி தர்மங்கள் அடங்கி, ப்ரக்ருதிக்குள்ள ஜடத்வாதி தர்மங்களே தோன்றி ப்ரக்ருதி யென்னலாம்படி அழிய, அவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுமவனாய், யுக்தாயுக்த விவேக ஹேதுவாய், அபௌருஷேயதயா நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாய், அவரவரின் கர்ம வைலக்ஷண்ய மடியாக வரும் ருசி வைலக்ஷண்யாநுகுண புருஷார்த்த ஸாதநோபாய போதகமாயிருந்துவைத்தும், 'ஜந்மாந்தரஸ்ஹஸ்ராந் காருண்யீபவ ஸாயுஜ்யஷ்ரையம்' என்கிறபடி 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்று சொல்லப்பட்ட அதிகாரிக்குப் பரம புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை ஸமர்த்தித்துக் கொடுப்பதில் ப்ரவணமான ருக் யஜுராதி வேதங்களையும் சிக்ஷாதி தலக்ஷணங்களையும் அவற்றின் உபப்ருஹ்மணங்களையும் அத்வாரகமாகவும் மந்வாதி த்வாரகமாகவும் இட்டருளினன். ஆகையாலிறே நம் பூர்வாசார்யர்கள் 'வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே' என்று ஆதரித்துப் போந்தனர். ஆதலால், ப்ரபந்நரும் மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளும் இவற்றின்படியே அநுஷ்டிக்கை ப்ராப்தம். இந்த அர்த்தம், 'ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே | ஆஜ்ஞா

ச்சேதீ மம த்³ரோஹீ மத்³ப⁴க்தோபி ந வைஷ்ணவ:', 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி வைதி³காசாரம் மநஸாபி ந லங்க⁴யேத்' இத்யாதிகளில் ஸித்தம். அந்த ஶாஸ்த்ரம் தானும், 'சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் கு³ணகர்மவிபா⁴க³ஶ:' இத்யாதி ஸித்த சாதுர்வர்ண்ய சாதுராஶ்ரம்ய ரூபமான ஆத்மாக்களின் விஶிஷ்ட வேஷத்தில் நோக்குள்ளதாயன்றி ப்ரவ்ருத்திக்கிறதில்லை.

அப்படியிருக்க நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷம்பூண்டு, ஸர்வ தர்மாதிக்ரமத்தில் முயல்வது விருத்தம். இதுதானும் 'ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்³ருஷ்ட்வா நிவர்ததே', 'நஹ வை ஸஶரீரஸ்ய ஸத: ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்தி' இத்யாதிஸித்தம். அநுபவ விபவத்தினலும் விலக்ஷண கர்ம ப்ரயுக்த ருசிபேதம் ஶரீரவ்யாபகமாயிருக்க, தத³நுவ்ருத்திகளான விதிநிஷேதங்களும் யாவச்சரீரபாத மநுவர்த்தநீயங்களாகு மித்தனை. இவ்வர்த்தத்தையே பிள்ளை யுலகாசிரியனும், வர்ணாஶ்ரம விபரீதமான பகவதுபசாரமும் அபசாரமாகுமென்று அறுதியிட்டார். ஸ்ரீபராஶர பகவானும் 'ந சலதி நிஜவர்ணத⁴ர்மதோ ய: ஸிதமநஸம் தமவேஹி விஷ்ணுப⁴க்தம்' என்று வர்ணாஶ்ரம தர்ம ப்ராவண்யம் தர்மிக்ராஹகமானதால், அஃதில்லையாகில் விஷ்ணு பக்தியுமில்லை என்று ஏற்படுமென்றான். பரந்தபடியிலும், ப்ரபந்நனே வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாக அநுஷ்டிப்பதால், ஸாதநபுத்யா அநுஷ்டிப்பவனைவிட முக்யாதிகாரி என்கிற அர்த்தத்தைப் பரக்கக் காணலாம். ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளும், 'யதா² ஹி வல்லபோ⁴ ராஜ்ஞோ நதீம் ராஜ்ஞா ப்ரவர்திதாம்' இத்யாதி ப்ரமாணோதாஹரண பூர்வகமாக, ஸித்ததர்ம நிஷ்டனுக்கு ஸாத்ய தர்மங்களினல் கார்யமில்லையாயினும், ததாஜ்ஞாதிக்ரமம் செய்யவொண்ணதென்றார். ஆகையால், ப்ரபந்நோத்தமரும் வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுஷ்டாநாதிலங்கநம் செய்ய விரகில்லை. ஆயின், 'நஶாஸ்த்ர ஸம்வத்ஸஜ்ஞா:', 'ஜநகாத்³ய வ்யவஸ்தி²தா வைநதே³ஶார் ஸ்வஸா²ஸ்தி²தா:', 'ஸமயஜ்ஞ தீவ்ராந்த்³ருஷ்ட்ய த³ஜ்ஞாதி கில்பி³ஷ: |', 'தெ

வர்ணாநாம் உத்க்ருஷ்டா ஶூத்ராணாம்', 'நாஹம் விப்ரோ ந ச நரபதி:', 'பயிலுஞ்சுடரொளி', 'நெடுமாற்கடிமை', 'அர்ச்சாநக்ரியா தேஷாம்', 'அர்ச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்தி சிந்தநம்', 'பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து' இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் பலவும் போகும்வழி ஏதென்னில், இப்ரமாணங்கள் பாகவதோத்தமர் திறத்தில் இதரரின் பரிமாற்றம் இன்னபடி யிருக்கவேணுமென்று சொல்லிற்றே யொழிய, 'யான் ப்ரபந்நன் என்று பேரிட்டுக்கொண்டேன்; இனி எனக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை' என்று இறுமாந்தழியச் சொல்லவில்லை. உபாஸநத்தையும் கழிக்கிறது அஹங்கார ஸ்பர்ஶத்தாலிறே. அவ்வஹங்காரம் கழியுண்டால், எவ்வர்ணத்தினரும் எவ்வாஶ்ரமத்தினரும் பகவத்ஸம்பந்தத்தையே நிரூபித்துப் பரிமாறுமதொழிய, வஹிர்ப்பூதங்களான வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை நினைத்து அஹங்கரிக்கலாகாதென்றிறே இவற்றின் கருத்து. அஹங்காரத்துக்கு உறுப்பாகாவிடின் ப்ராஹ்மண்யம் விலைசெய்வது வேதாத்யயந முகத்தாலே பகவல்லாப ஹேதுவாமென்றிறென்பதை உலகாசிரியன் ஸ்ரீஸூக்தியிற் காணலாம். ஆகையால் நிந்தார்த்தமாக வர்ணாஶ்ரமங்களைக் குறிப்பது பரித்யாஜ்யமாம். அதுவே அங்ஙனன்றாகில் உபாதேயமென்று கண்டுகொள்வது. த்ருஷ்டாந்தத்திலும் தாம்ர ரஜத ஸ்வர்ணோபாதாநகங்களான பகவத் பிம்பங்களுக்கு உத்தரோத்தரம் உத்கர்ஷம் ஸாங்கித்ய விஶேஷமடியாகச் சொல்லப்பட்டதும் துஷ்டமாக வேண்டியிருக்கும். 'அர்ச்சாநக்ரியா தேஷாம்' என்கிற ஸமாநப்ரகரண படித வசநத்தினால் இவ்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாகிறது. இளையாழ்வாரும் வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுக்ருஹீத நித்ய நைமித்திகாசார நிஷ்டையைப் பரமபதமேறச் செலலுமளவும் பரிபாலித்தாரென்று அவரது சரிதத்திற் காண்கின்றோம். ஆக, தர்மஶாஸ்த்ராநுஸாரமாகவே யாய்த்து ப்ரபந்நருக்கும் வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுஷ்டாநத்தின் படி. உத்தீர்ணனுக்கு அப்படியாயின், உபக்ரம தசையிலிருப்பவனுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே.

இப்படியிருக்கச் சிலர், சண்டாளருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் அக்ரவர்ணத்திற் பிறந்தாஞெரு வைஷ்ணவன் செய்யலாகுமென்றால் ஸாஹஸமேயாகும். அவன் தர்மஸ்ம்ருதியின்படி, '[illegible]' ஞகையாலே ப்ரதிலோம ஸங்கர ஜாதியிலும் நிக்ஷ்க்ருஷ்டனுகவன்றே இருப்பது? இந்த அர்த்தம், '[illegible]', '[illegible]', '[illegible]' என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் திசளில் சண்டாள ஜாத்யுத்பத்தியின்படியும், அவன் வர்ண பாஹ்யன் என்பதும், அதமனென்பதும், அவனுக்கு எல்லா தர்மங்களிலும் அதிகாரமில்லையென்பதும் தெளிவாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அவன் க்ராமத்தில் வாஸம் செய்யலாகாதென்பதும், '[illegible]' இத்யாதியால் ஸித்திக்கிறது. தர்மத்தில் அதிக்ருதர் அவனேட்டை ஸித்தாந்த கதநாதி ஸம்பந்தமும் செய்யலாகாதென்பதும், '[illegible]' இத்யாதிஸித்தம்.

அன்று முதல் இன்றுதொட்டுமுள்ள ஆசாரத்தாலும் இது நன்கு விளங்கும். சண்டாலச் சாயையும் படலாகாதென்பது '[illegible]' என்கிற வசநத்தாலும், அவனை ஸமீபிக்கவும் கூடாதென்பது, '[illegible]' என்கிற ப்ரமாணத்தாலும் ஸித்திக்கின்றன. இங்கு, '[illegible]' என்பதனால், 16-முழம் ஓதுங்கவேணுமென்று கருத்து. ஏவமாதி வசநங்களைத் தர்மஶாஸ்த்ரத்தில் பலவிடங்களிலும் காணலாம். [illegible]மான உபதேஶம் வ்ருகாஸ்ரவரத்தோபாதி உபயாநர்த்த ஹேதுவென்பதை மறக்கவொண்ணுது. ஸ்ரீ பகவத்குண தர்ப்பணே

போத்காதத்தில் பெரிய பட்டரும், '[illegible]', '[illegible]', '[illegible]' என்று தொடங்கி, '[illegible]' என்று தாம் நிருபித்த ஸ்ரேஷ்ட தேவதாநுகூல்யாநுமதி தான் இப்படிப்பட்டதென்று நிஷ்கர்ஷித்தமாகாமையாலே, '[illegible]' என்று பகவந்நிஷ்டனுமொரு பாகவதனை அநுவர்த்திப்பது தொடக்கமானவையே ஸ்வயம் கீர்த்தநம் செய்யக்கூடாமலிருப்பவனுக்கு அமையுமென்று, இதை '[illegible]', '[illegible]' என்றும் ஸாமாந்ய முகப்ரமாணத்தாலும், '[illegible]', '[illegible]' இத்யாதி விசேஷ விஷய ப்ரமாணத்தாலும் விதித்தருளி, நிகமநத்தில் '[illegible]' சுநிஷிதவேதநர்க்கு ஸாக்ஷாத்தாகவும் நிஷித்தர்க்குப் பரம்பரையாகவும் பகவத்தர்மத்தில் அந்வயமாகையாலே சாஸ்த்ர வ்யாகோப ப்ரஸங்கமில்லையென்று ஸாமரஸ்யம் செய்தருளினர். இதனால் ஸாமாந்ய சண்டாளனுக்குத் தர்ம சாஸ்த்ர வஸ்யத்வமும், ப்ரபந்ந ப்ரபத்யுந்முகருக்கு அஃதில்லையென்பதும் ஸலஹஸ்திதம். இங்கு பகவதாஸ்ரயண விஷயமே உபக்ராந்த மாதலால் ஸாமாந்ய தர்மங்களில் மட்டுமே இவர்க்கு அந்வயமில்லை.

பகவத் ஸம்பந்தம் ஸர்வாத்ம ஸாதாரணமாகையால், அதில் இவர்க்கு அந்வயம். ஸர்வாதிமென்கிற ப்ரமமும் கழியுண்ணக்கட

வது. ப்ரத்யுத, ஸாமாந்ய தர்மங்களில் இவர்க்கு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமும் பகவத் தர்மங்களில் அத்வேஷ மாத்ராதிரூப வ்யவஹிதரூப ஸம்பந்தமுமிறே இங்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது. இவ்வர்த்தத்தை ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் கபீர்தாஸன் விஷயமாக இளையாழ்வார், பதித பாவந க்ஷேத்ரமான ஸ்ரீ ஜகந்நாத மேறப்போய், அவ்விடத்து விமாநத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வானைக் காணவும், அவ்வளவினாலேயே பகவத் ஸம்பந்தமுண்டாகுமென்று நியமித்ததாகச் சொன்ன ஐதிஹ்யத்திலும் காணலாம். அங்ஙனுயின், 'ப்ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைஶ்யா: ஶூத்ரா நார்யஶ்ச யே தரா: । ஸங்கரஜாதாஶ்ச வக்ராங்கா ஸ்வேத்வஹா: ॥' இத்யாதி வசந விரோதம் வருமென்னலாகாது. இந்த ஸங்கர்ஜாத பதத்திற்கு பாத்ராதி நிரவஸிதராகிய அநுலோம ஸங்கரஜாதியரே விஷயமாகலாம். அதவா, 'விப்ராதிவர்ணத்ரய ஸுத்யாஹ ...யஹா ...யம்', 'வர்ணத்ரய யயாபொரயம் ஸ்வக்ராதி ...க்ஷணா:। ...யகவய... ஸவ... ...வக...', 'ஸுாவயச க்ஷேத்ர ...யதா ...ஸங்கராதி ...தாம்' இத்யாதி விஹிதமான திருவிலச்சினை ஒருபடிப்பட இருக்கவில்லையே. ஆதலால், மந்த்ரோபதேசாதி ரஹித சக்ராங்கந மாத்ரத்தில் இவனுக்கும் அதிகாரமும், அங்குலீயகாதிகளில் ஸில்பி முதலானோர் செய்யுமது போல சிஹ்நமாத்ர ஸம்பாதநம் ஸமீபிக்க யோக்யரான இதரராலும் செய்யப்படுவதும் ஒக்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ. தி. அ. தி. குமாரதாத தாஸன்.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

				ரூ.	அ.	ப.
7. வேதாந்ததீபிகை ஸம்புடம்	III	...	...	1	0	0
Do	V	...	...	1	0	0
Do	VI	...	...	1	0	0
Do	VII	...	...	1	8	0
Do	VIII	...	...	1	8	0

ஶ்ரீ:

ஶ்ரியை நம:

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ந்யாய பரிசுத்தி. *

(தொடர்ச்சி.)

ப்ராசீந ஸாம்ப்ரதாயிக ந்யாய க்ரந்தங்கள் பலவற்றிலும் ப்ராயேண பூர்வாபர விரோத ப்ராமாணிக ஸம்ப்ரதாய விரோதங்க ளிருப்பதையும், தர்மஸ்தாந வித்யாஸ்தாநத்வேந மஹநீயமான ந்யாய விஸ்தரத்திற்கு வ்யாக்யாதாக்களால் ஏற்பட்ட துர்த்தஶையையும் சிந்தித்தே, நம்முடைய தேசிகன் புதிதாக ந்யாய க்ரந்தம் எழுதத் திருவுள்ளம் பற்றினர். ப்ரதிஜ்ஞா பரித்ராண ப்ரமேய ஸங்க்ரஹாதிகளில் விருத்தாம்ஶமிருப்பது, நம் தேசிகனது ந்யாய பரிசுத்தியிலும், ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்திலும் அங்கங்கே [illegible] என்று காணும் நிர்வாஹக வாக்யங்களால் ஸுஜ்ஞேயம். இந்த விஷயத்தையும், அக்ஷபாத தர்ஶநத்திற்கு

---

* இது, சென்ற மார்கழி மீ-ல் பூவிருந்தவல்லியில் நடந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் எட்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில் படிக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ. உ.வே. அபிநவபட்டபாண ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதியனுப்பப்பட்ட உபந்யாஸம்.

வ்யாக்யாத்ருக்களால் ஏற்பட்ட வ்யாகுலீ பாவத்தையும் ந்யாய பரிசுத்தி விமர்ஶநாவஸரத்தில் அந்தந்த ப்ரகரணத்தில் பரக்கப் பேசுவோம்.

பொதுவாக இந்தத் தர்க்க வித்யையானது, காணாத ப்ரஸ்தாநமென்றும் கௌதம ப்ரஸ்தாநமென்றும் இருவகையாய்ப் பிரிந்து, வைஶேஷிகமதம் என்றும் ந்யாயமதம் என்றும் விபாகத்துடன் நடைபெற்று வருகிறது. இதில் காணாத ப்ரஸ்தாநமானது, ப்ரமாண பாகத்திலும் ப்ரமேய விஷயத்திலும் ஶ்ருதி விப்ரதிபந்நமாயும், பரமாணு ஜகத்காரணத்வ வாதம், நிமித்தேஶ்வர வாதம், அவயவ்யப்யுபகம வாதம், பாஷாணகல்ப மோக்ஷவாதம் முதலிய வேதவிருத்தாம்ஶங்கள் அதிகமிருப்பதால் வைதிகர்களுக்குப் பரிக்ரஹா யோக்யமாகவும், பதார்த்த ஸ்வீகார விபாகாதிகளில் த்ருடமாய் நிற்கமாட்டாத யுக்திகளை அவலம்பித்திருப்பதாகவும் காணப்படுவதாலும், உபயோகம் அதிகமாகவோ அநந்யதா ஸித்தமாகவோ இல்லாமையாலும், வைஶேஷிக தர்ஶநம் அடியோடு பரித்யாஜ்யம். ஆகையால் தான் வைஶேஷிக தர்ஶநம் வித்யாஸ்தாநத்தில் பரிகணிக்கப்படவில்லை; ப்ருஹ்ம ஸூத்ரகாரராலும் அது கண்டிக்கப்படுகிறது. மஹதீர்க்காதிகரணத்தில் வைஶேஷிக தர்ஶநம் தான் கண்டிக்கப்படுகிறதென்பதை ஸமுதாயாதிகரண அவதாரிகையில், ‘வைஶேஷிக ராத்தாந்தோ துர்யுக்தி யோகாத் வேத விரோதாத் ஶிஷ்டாபரிக்ரஹாத் நாபேக்ஷிதவ்ய இத்யுக்தம்’ என்கிற ஶாங்கர பாஷ்ய பங்க்தியாலும், ‘பரமாணு காரண வாதினோ வைஶேஷிகா நிரஸ்தா:’ என்கிற ஸ்ரீராமாநுஜ பாஷ்யத்தாலும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த வைஶேஷிக தர்ஶநத்திலுள்ள தோஷங்களையும் யுக்தி ராஹித்யத்தையும் ஸ்ரீ தேசிகன்,

“ கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால்
பண்டுளதான மறைக்குப் பழைமையை மாற்றுதலால்
கொண்டதுமீசனைக் கொள்ளாவகையென்று கூறுதலால்
கண்டகராய் நின்ற காணாதர்வாதங் கழற்றுவமே. ”

என்று ஆரம்பித்து, "தர்மஶாஸ்த்ர நிந்திதரான வைஶேஷிகர் வைதிக ஸங்க்ரஹார்த்தமாக முற்பட, 'அதாதோ தர்மம் வ்யாக்யாஸ்யாம: - யதோऽப்யுதய நிஃஶ்ரேயஸ ஸித்தி: ஸ தர்ம: தத்வசநாதாம்நாயஸ்ய ப்ராமாண்யம்' என்று வேதோக்த தர்மத்தை வ்யாக்யாநம் பண்ண ஸங்கல்பித்து, த்ரவ்யகுணாதி ஷட்பதார்த்த ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யாதி வர்ணநத்தோடே தலைக்கட்டி விட்டார்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு, நாதிவிஸ்தர ஸங்க்ஷிப்தமாய் ரமணீயமான ரீதியில் காட்டியருளினர். ந்யாய பரிசுத்தியிலும் ப்ரமேயாத்யாயத்தில் வைஶேஷிக மதம் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள்ள யுக்திஜாலாதிகளை ப்ரமேயாத்யாய ப்ரஸங்கத்தில் நாமும் காட்டுவோம். வைஶேஷிகபங்காதிகாரத்தில் உபஸம்ஹாரத்திலும் ஸ்ரீ தேசிகன், "இவ்வைஶேஷிக பக்ஷத்தை, 'யத் வ்யாவ்ருத்தாகாரவத்த்வ ஷட்பதார்த்த ஸ்வரூபாவவர்ணநம் । ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யாகாரவத்த்வ ஹிவேதுஶ்சிரோவபதம்' என்றும், 'காணாதா மோக்ஷயத்நாம் ராஹிஷாணி ஜயிநிவா । யுக்திபங்கம் தத்த்ருஹீணோ ந தத்தத்வா க்ருபணாஸ்பதாஸ' என்றும் உபாலம்பித்தார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறார்.

'கணாதஶ்சித்தி, ஶஸ்த்ரகாரேவாதீம் வ்ருத்தி நித்யோக்தி ஸ்த்ராநிவதிதாம் ஸ்துணாய கணாநாதாப ப்ரத்யஹம் க்ருதாஹார நிவ்ருத்தா ஸம்ஜ்ஞா, கதவவ நிஶ்வகாஶ: கணாத்ர லக்ஷ்யக்ஷி த்ருவாய ஹேஸ்தூ ஸவதாம்' என்னும் ந்யாயகந்தலீ வசநமும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அதிகாரத்தை ஸ்ரீ தேசிகன்,

"ஆகமத்தை யனுமான மென்னையாலு
மழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும்
போகமற்ற புலம்போலக் கிடக்கைதானே
புண்ணியர்க்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும்
மாகமொத்த மணிவண்ணன் படியைமாற்றி
மற்றவனுக் கொருபடியை வகுத்தலாலும்
காகமொத்த காணுதன் கண்ணைவாங்கிக்
காக்கைக்கா ரென்றலற்றல் காட்டினோமே."

என்கிற பாசுரத்தோடு முடித்துவிட்டார். இந்த இரண்டு பாசுரங்களினின்றுமே வைசேஷிக ப்ரக்ரியையை ஸுலபமாய் அறிந்துகொள்ளலாம்.

கௌதம ப்ரணீதமான ந்யாயதர்ஶநமோ, 'புராணந்யாயமீமாம்ஸா' என்று யாஜ்ஞவல்க்யராலும், 'அங்காநி வேதாஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: । புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரம் ச வித்யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ ॥' என்று பகவானாலும் கொண்டாடப்படுகிறது. 'ந்யாயவிஸ்தரஸ்து மூலஸ்தம்பபூத: ஸர்வவித்யாநாம், வேதப்ராமாண்யஹேதுத்வாச்ச' என்றும், '[illegible] வக்ஷ்யதே' என்பது ந்யாயமஞ்ஜரீ. வேதப்ராமாண்யத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறபடியாலும், வேதப்ராமாண்யத்தை ஆக்ஷேபித்து பாஹ்ய குதார்க்கிகர்கள் ப்ரயோகிக்கும் குதர்க்கங்களைக் கண்டிக்கிறபடியாலும், இந்த ந்யாய விஸ்தர ஶாஸ்த்ரம்தான் எல்லா வித்யைகளுக்கும் அவலம்பநமாகிறது. புருஷார்த்த ஸாதகமான அறிவை உண்டாக்கும் ஶாஸ்த்ரத்தைத்தான் வித்யாஸ்தாநமென்று சொல்வது என்று ஜயந்த வாக்யத்தின் மொத்த கருத்து. '[illegible]'

என்று ந்யாயஸாரகாரர் எழுதுகிறார். ஸ்ரீ தேசிகனும், '[illegible] ' என்று அருளிச்செய்கிறார். இதை யெல்லாம் மநஸ்ஸில் வைத்துக்கொண்டுதான், '[illegible]' என்று ந்யாய பாஷ்யகாரர் எழுதியிருக்கிறார்.

இந்த ந்யாய ஶாஸ்த்ரத்திற்கு ப்ரதாநமாக ப்ரதிபாத்ய விஷயம் ப்ரமாணங்கள்தாம். ஸபரிகரமாக ப்ரமாண நிரூபணம் செய்யவேண்டியதாயிருந்தால் ப்ரமேய நிரூபணமும் செய்யவேண்டியதாய் ஆகிறது. [illegible] ப்ரமாணம் ப்ரமேயம் இரண்டும் இந்த ந்யாய ஶாஸ்த்ரத்திற்கு ப்ரதிபாத்ய விஷயங்களாகின்றன. ஸ்ரீ தேசிகன் இந்த அர்த்தத்தை, '[illegible]' என்று ந்யாய பரிசுத்தியில் ப்ரத்யக்ஷாத்யாயத்திலும், '[illegible]' என்று ப்ரமேயாத்யாயோபஸம்ஹாரத்திலும் காட்டியருளினார். இப்படி ப்ரமாண ப்ரமேயங்கள் இரண்டும் ந்யாய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யங்களானாலும் ப்ரதாந மாகையாலும், '[illegible]' என்கிறபடி ப்ரமேய ஸாதக மாகையா

னும் முதலில் ப்ரமாண நிரூபணம் செய்வதுதான் உசிதம். ந்யாய விஸ்தாரத்தின் ப்ரதமஸூத்ரத்திலும் 'ப்ரமாண ப்ரமேய ஸம்ஶய ப்ரயோஜந...............' என்று ப்ரமாணத்தையே ப்ரதமத꞉ ஸூத்ரகாரர் நிர்த்தேஶித்திருக்கிறார். 'அத꞉ ப்ரமாண விஷயதயா ப்ரமேயாதி ஸாதகதயா ச ப்ரமாணம் ப்ரமேயாதபி பூர்வம் வ்யுத்பாத்யதே' என்று ந்யாய பரிசுத்தியில் ஸ்ரீ தேசிகனும் அருளிச்செய்கிறார். இப்படி ந்யாய ஶாஸ்த்ர விஷயங்களான ப்ரமாண ப்ரமேயங்களை, ஸூத்ரகாரரின் அபிப்ராயத்தை அறியாமல் ஸ்வேச்சா கல்பித வ்யாக்யாநாபாஸங்களாலே பண்டிதமாநிகளான குதார்க்கிகர்கள் சீரழித்துக் கலங்கச் செய்யவே, அவைகளைச் சீர்படுத்தக் கருதி நம் தேசிகன், ப்ரமாண ஶுத்திக்காக ந்யாயபரிசுத்தி க்ரந்தத்தையும், ப்ரமேய சுத்திக்காக ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜந க்ரந்தத்தையும் செய்து, வைதிக தர்க்கபத்ததியை ஸ்தாபித்தருளினர். இந்த விஷயம், 'வித்யாஸ்தாநேஷு யத்ரேஷு மண்யதே ந்யாயவிஸ்தர꞉ । ஸர்வவிதாவித ஸ்தைஸ்தைஸ் ஸ்தாதாத் பரிஶோத்யதே' என்னும் ந்யாய பரிசுத்தி பத்யத்தாலும், 'ஸத்வவாஹ்ருதி காலமேஷு ஸந்ததீநாம் நாடகேஷு । உபஸ்தாதஸ்ய தத்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரம் ஸூத்ரய ஶோவகஸ்ய꞉ ॥ யந்ந்யாய பரிஶோத்யதே ஸம்ப்ரவேண ஸ்ரீமச்ஶிதம் । பாநஸூக்தி ஸத்பரேணாத்ர ப்ரமேய ஶோத்யதே ॥' என்கிற ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜந ஶ்லோகங்களாலும் கண்டுகொள்ளக்கூடியது.

இந்த இரண்டு க்ரந்தங்களுக்குள் இப்பொழுது ந்யாய பரிசுத்தியை எடுத்துக்கொள்வோம். ந்யாய பரிசுத்தியில் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களைப் பொதுப்படையாய்க் குறிப்பிட்டு அத்யாய க்ரமேண ஸ்தூலமாகவே இந்த உபந்யாஸத்தில் காட்ட உத்தேசிக்கிறேன். அந்தந்த விஷயங்களின் ஸாராம்ஶத்தை மற்றொரு ப்ரஸங்கத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால், ந்யாய விஸ்தர வஹிஷ்காராதி பக்ஷங்களுடைய ஸாராம்ஶம் மாத்ரம் இந்த உபந்யாஸத்தின் முடிவில் நிரூபிக்கப்படும்.

(இன்னும்வரும்.)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:.

வைதிகவிச்வாஸம். *

(தொடர்ச்சி.)

நாம் செய்துவரும் நித்யகர்மங்களும் விவாஹாதிகளும் அபர கார்யங்களும் ஒரு வேதத்திலும் ஸம்பூர்ணமாக இல்லாதிருக்க, அது விஷயத்தில் ஸ்ம்ருதிகள் ப்ரமாணமாவனபோல, இவ்விஷயத்திலும் ஸ்ம்ருதிகள் ப்ரமாணமாகலாகாதா? ரத்நபரீக்ஷாதிகளில் ப்ரத்யக்ஷத்தை ப்ரமாணமாகக்கொள்ளுமிவர்களுக்கு, ஜாதி விஷயத்தில் அப்ரமாண மாகாதோ? ஆக்ரஹமூலமான ப்ரத்யக்ஷ ஸம்வாதங்கள் ப்ராமாணிகர்களால் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா. இவர்கள் வேதத்தில் சொல்லும் அர்த்தஜாதிய ந்யாயத்தை இவர்கள் வாக்யத்திலும் நாம் உபயோகிக்கலாகாதோ?

ஆகையால், கலிபுருடன் கொடுமையினல், கால்வைக்க இடமில்லாமல் கரைந்தேங்கும் தர்மத்தைக் காப்பாற்றக்கடமைப் பட்டவனை கண்ணன் கருணைபுரியுமளவும் இக்கலக்கங்கள் குறையாதாயினும், கேட்காத கெடுவழிகள் காதினுள்புகவே கடுகமனம் கலங்குகின்றது. ‘கலௌ காலே யதி [illegible] ஸதாசாரவிசாரணம்’ என்கிறபடி, சில நூதந வைதிகர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும் ஆஸ்திக்யமானது அநாதிஸித்தமான தர்மத்தின் லோபத்திற்கு ஆதிகாரணமாகிறது. துராசாரம் தழைத்தோங்கத் தநமளிக்கும் தநவான்கள் தொல்வழியைத்துலக்கும் வழியைத் தேடலாகாதோ?

இனி, இவ்விதமாய் சேர்ந்துவரும் நம் வைதிகாசாரக்கலக்கங்களின் காரணத்தையும் அதன் பரிஹாரத்தையுமன்றோ முக்ய

* இது, சென்ற மார்கழிமீ பூவிருந்தவல்லியில் நடந்த எட்டாவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதி யனுப்பப்பட்டுக் கார்யதர்ஸியால் படிக்கப்பட்ட உபந்யாஸம்.

மாய் நாம் கவனிக்க வேண்டும்? நம் நாகரிக மதிமான்கட்கு, தாங்கள் பரம்பரையாய்ப் பயின்றுவந்த ஆசாரத்தைப் பெருக்குவதிலாவது தொலையாது காப்பதிலாவது கடுகளவும் கவலையில்லாது, விபரீத தர்மவ்ருத்தியில் விசேஷ ஶ்ரத்தையே மிகுந்துவருகிறது. இதற்குக் காரணம் அவர்கட்கு ஆதிமுதல் வேதமோதும் ஸாதுக்களின் ஸமாகம மில்லாததுடன் விரோதிகளோடு விசேஷ ஸஹவாஸமுமே யாகும். அந்தோ, ‘[illegible]’ என்றும், ‘[illegible]’ என்றன்றோ நம்மஹர்ஷிகள் முறையிடுவது?

இவர்கட்கு இவ்விபரீத வாஸனையை விலக்கும் வழியைத் தேடுவதைக் காட்டிலும், இனிமேலும் இப்படிப்பட்ட கலக்கங்கள் வாராதபடி வித்யாக்ரஹண வ்யாஜத்தினால் விபரீதாசாரங்களில் வேரூன்றி வீணாகிவிடும் நம்பாலர்க்குப் பழையவழி தவறாது ப்ராசீந தர்மத்தையே போதித்துப் பயிற்றும்படி செய்ய வேண்டும். பசியுள்ளோர்க்குச்சோறிடாது பரிபூர்ணமாய் உண்டவர்க்குப் பாலமுது வேண்டுவார்போல், பாரிலோர் இடமுமில்லாமல் பரலோகத்துக்குப் புறந்தோடும் நம் ப்ராசீந பாஷையை ப்ரயாணமாய் அனுப்பிவிட்டு, ஆசாரநாஶகமாய்க்காசாசையே பேசித் தேசமெல்லாம் குடிகொண்ட பரபாஷா வ்ருத்திக்குப் பூஸாரரே கூசாமல் யாசகம் செய்வதும், ஆதிநிதி தருமத்தைத் தலைபாலே தருவதால் ஆத்மாவை க்ருதக்ருத்யமாக நினைப்பதும் ந்யாயமாகுமோ? தர்மமிகும் தாரத்தைத் தனியே தாத்திவிட்டு, தன் தேக நமழிக்கும் தாஸியைத் தாங்குவதும் தர்மமாகுமோ?

புண்யத்தால் பணம் மிகுந்த பெரியோர்க்கும் நம்ப்ராசீந பாஷையை ஆதரியாது பரிபவப்படுத்துவதாலன்றோ, பாஷாந்தரம் படித்துப் பராதீநமாகாமல் பழைய நூல் மறைமுழுதும் பரிபூர்ணமாய் ஓதியும் பசியினால் கரைந்துறங்கும் பெரியோர்களைப் பார்க்கும் பாலர்கள் பயனில்லாப் பாஷையைப்படிக்க ப்ரியப்படுவதில்லை. பருவம் நிரம்பாத பாலகர்கள் நம் பாஷையினால் பரலோகப் பெரும்பயனைப் பெரியதாய்ப் பேணுவார்களோ?

தேசாந்தரஸ்தர்கள் தொழுதேத்தும் பாஷையிலும், மண்ணுலகில் யாவற்றையும் வாழ்விக்கும் மஹிமையுடைய மதம் தன்னிலும் ஶ்ரத்தையில்லாச் சிலர், தேஶவ்ருத்திக்காகச் செய்யும் உபாயமது தேசநாஶகமாகுமே யல்லது அநுகூலமாகாது. நம் பாஷாமதம் அழிந்தால் தேஶவ்ருத்தியென்பது எதுவாகும்? கழனியினுள் களை சூழ்ந்தால் வயல் வ்ருத்தி எனப்படுமோ? அந்தணரும் அந்நியரும் ஒரே ஸந்ததியாகிப் பந்துபரிபாலநம் செய்து செழிக்கும் ஆத்ம நாஶகமான தேஶவ்ருத்தி, அந்நியரும் குடிகொண்டால், நிரம்பிநிற்குமே. ஆத்மாவை அருநரகின் அடித்தலத்தில் அமிழ்த்திவிட்டு அசையாமல் அதன்மேல் கல்வைக்க ஆசையுள்ளோர், தேசவ்ருத்திக்கும் காரணமாவார்களோ? ‘ஆத்மார்த்தே ப்ருதிவீம் த்யஜேத்’ என்றுரைக்கும் முன்னோரைச் சார்ந்தோர்க்கு மண்மேல் வேறிடமு மில்லையே!

நாம் தேஹத்தையும் தேசத்தையும் ரக்ஷிக்கவேண்டுவது மத ரக்ஷணத்திற்காகவன்றோ? மதத்தை ரக்ஷிக்காவிட்டால் ஆத்மாவை ரக்ஷிக்க முடியாதே. ஆகையினால், இதுவே ஆத்ம ரக்ஷகமான அதிதர்ம மெனப்படும். இதனை முக்யமாகக் கருதியன்றோ நம் முன்னோர்கள், தேஶப்ரம்ஶத்தையும் கண்ணழிவையும் துறவறமே பூண்டவரும் துக்கமே அநுபவித்தும் போனார்கள்? நாம் அப்பாடு படாவிடினும், நம்மதாசாரங்கள் பரதேசிக்கு இரையாகாது பாதுகாக்க வேண்டாவோ? தேசாந்தரம் புகுந்து, தன் தேஹ ஸௌக்யம் மறந்து, துறவிபோல் தாம் தோன்றி, த்ரவ்ய தாநத்தையும், தீராதநோய்கட்கு மருந்தாகும் மத்யபாநத்தையும், தநச்செலவே யில்லாது தர்மமாகத் தந்திடும் வ்யாஜத்தினால் தம் மதமே தழைத்து ஓங்கக் கருதிவரும் தயாளுக்களைத் தேஶமெலாம். பார்த்துவரும் நம் புத்திமான்களுக்கு, நம் மதத்தில் மனம் செலுத்தக் கண்ணன் காலம் கொடுக்காவிடினும், கூடியவரையில் அவைகளைக் குறைத்துவிடும் வழியைக் கடுக கவனிக்கக் கலிபுருஷன் காலங்கொடுக்கிறான்.

பெண்டிர்களைக் கரையேற்றக் கரைந்துருகும் கனவான்கள் கருத்துக்குள் நம் மதக்குறைவையும் கருதலாகாதோ? அரம்பை யருடன்கூடி அம்ருதபானம் நண்ணி ஆநந்தக்கடலில் மூழ்கும் அமரர்களும் ஆசையுறும் இப்பாரதபூமியிலும், கலிபுருடன் கொடுமைகளைக் கடுகவே தீர்த்துவிடும் தாம்ரபர்ணீ முதலாம் தீர்த்தம் நிறைந்தோடும் த்ரவிட தேசத்திலும், தரணிக்குத் திலகமாய்த் தமிழ் மறையைத் தாம் தந்து தரணிஸுரர் தொழுதேத்தும் திருமாறனும் விரும்பும் மறையோர் குலத்திலும் ஜநித்து, அருளே திருவுருவாய், ஆச்ரயிப்போர் அருங்குணமே திருவுள்ளத்தில் தோன்றி வரும் ஆசிரியர் குறைவில்லாத அருளாற்றின் இருகரையில் குடியிருந்தும், தேஹம் தாளுகத் தோன்றி, தொன்மறையைத் தூஷித்து, துர்ப்பாஷையே பேசி, துராசாரம் குடிகொண்ட தநுமில்லாத் தரித்திரரைத் திநந்தோறும் திரள் திரளாய்த் தண்டனிடும் ஸமயமாச்சுதே!! ஆதிமுதல் வேதநூல் ஓதிவந்து ஆசார முறை தவறாப் பூஸுரர்கள் தர்மமே அருமையாச்சுதே! நாரணர் அடிப்போதை நண்ணிவரும் நால்வேதம் அறிந்தோரை ஆதரிப்போர் அழிந்துவிடும் காலமாச்சுதே! முன் ஜந்மவாஸனையால் மன்னிய கூர்மதியுடனே முன்னோர்கள் வழிநாடும் மானிடர்கள் முளைத்தாலும் முன்வயதில் மின்னொளிபோல் மறைந்து போவதே! உண்டி உடை சண்டைக்கட்கும், பெண்டிராடல் பாடல்கட்கும் கண்டுவிஞ்சி பண்டை வினையினால் தன்தேஹம் குடிகொண்ட நோய்நலிந்து தவிக்குங்கால், தானம் வழங்கும் தார்மிகனை தநவானைக் கண்டாலும், தாநந்தனை வாங்கத் திறமையாம் தவமுடையாரைத் தேடலாச்சுதே! வ்ருத்திக்கு வழியில்லாமல் வைதிக வேடம் பூண்டு மறையோதாது ஆசாரமுறையறியா மறையோர்கள், மற்றவரைக்கரையேற்றும் கலியும் வாய்த்ததே! நாம் ப்ராஹ்மணர் என்று நகைசெய்யும் நண்ணுதார், நாடோறும் நலிந்துவரும் நம் நிலைமையை எண்ணுங்கால் நம் மனம் புண்ணுகிறதே! பணம் பெறுமோர் ஆசையினால், பர்மதத்தில் தாம் புகுந்து, பரலோக மிகழ்ந்தோரைப் புண்ணியராய்ப் புகழ்பாடும் காலம் காண்பதே!

ஆகையினால், அரசர்களும் அநாதரித்து, ஆஸ்திகர்களும் கனவான்களும் கைவிட்டால், மறைந்துவரும் அருமருந்தாம் நம் மதத்தை யார் ஆதரிப்பார்! தான் செய்த தர்மத்தினால் தநவான்களாய்ப் பிறந்தும், புத்தியின் கூர்மையினால் உத்யோகம் மிகுந்த கனவான்களானாலும், கண்ணன் கழலிணைகள் நண்ணும் மனத்துடனே தமது மதாசாரமுறை தவறுதிருப்பாரானால், தலைகீழாய் அழுதாலும் தரித்திரனால் நம் மதத்தைத் துளியளவும் நலியமுடியுமோ? ‘காசின்வாய்க் கரம்விற்கும்’ கலியுகத்தில் ஶ்ரமத்துடனே சிந்தாமல் சேகரித்த த்ரவ்யத்தைத் தநவான்கள், தரித்ரராகும் ஶ்ரோத்ரியர்க்குக் கொடுக்காவிடினும், தெரிவைகட்கே தொலைக்காது தம் புத்ரரை ஶ்ரோத்ரியனும் பாத்ரமாக்கிக் கொடுத்தால் அக்குமாரன் குலசேகரனைத் துலங்கானே?

ஆதலால், அநுதிநமும் அழிந்துவரும் நம் மதாசாரங்களை அரசர்க்குப்பதிலாக அவதரித்த ஆஸ்திகராகும் தநவான்கள் ஆதரித்து, திருமால் தன் அருளினாலே அவர்கள் பெருவாழ்வை அடைந்திடவே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது. இக்குறையெல்லம் தீர்க்கக் கருதும் கனவான்கள் கைப்பணத்தைக் கடுகளவும் கரைக்கவேண்டாம். ப்ராசீந படிப்புக்குப் பாலரில்லாமல் பூட்டிவைத்த பாடசாலைகளையும், தர்மமில்லாமல் தாஸியரைத் தங்யாக்கும் தேவாலயங்களையும், ஸாதுக்கள் சோறறியாச் சர்க்காரைச் சார்ந்திருக்கும் சத்திரங்களையும், நம் ஸந்ததியார் ஸங்க்யை யில்லாமல் வைத்திருப்பதைக் கூர்மதியோர் கவனித்தால்,புண்யங்கள் புறஞ்சூழப் பெருகும் மதாசாரமதால் பெருங்கீர்த்தி போகமுடன் பொன்னுலகும் பெறலாகும் என்பதையே புநःபுநः ப்ரார்த்திக்கிறோம். இக்காலத்தில் இந்தப் புண்யத்தைப் பூதலத்தில் விரையிட்டு வளர்த்துவரும் வைஷ்ணவ ஸபை, வையமெல்லாம் வளர்ந்தோங்கிவரும்படி அநுக்ரஹிக்கப் பெரியோரை ப்ரார்த்திக்கிறோம். அறிவில்லா அடியேனுடைய ஆஸ்திக்யம் அருதுயராய்ப் பெருகினதாம் சிறுவார்த்தை பெருமதியோர் பொறுத்தருள ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

புத்தங்கோட்டகம். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

(காலயுக்தி மார்கஶீர்ஷ க்ருஷ்ணைகாதஶீ. கடிகாத்ரயம்)

ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸஹித ஶ்ரீபாஷ்யம்

ப்ரஶ்நபத்ரிகா.*

(அதோ நிர்திஷ்டேஷு ப்ரஶ்நேஷு ப்ரதமத்விதீயத்ருதீய ஷஷ்டநவமேஷு யே கேசந த்ரய: ப்ரஶ்நா:, அவஶிஷ்டேஷு த்வௌ ப்ரஶ்நௌ ச, இத்தம் பஞ்ச ப்ரஶ்நா ஏவ ஸமாதேயா:.)

1. கர்மவிசாராநந்தரம் ப்ரஹ்மவிசாரஸ்ய கர்தவ்யத்வே கர்மணாம் அல்பாஸ்திர பலகத்வ நிர்ணய ஸஹிதாநந்த ஸ்திர பலாவாப்த ப்ரதீதிரித்யயம் விஶேஷோ ஹேதுரித்யுக்தம் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாயாம். அத்ர உக்தவிஶேஷஸ்ய, ப்ரஹ்மவிசாரஸ்ய கர்மவிசாராநந்தர கர்தவ்யத்வே ஹேதுத்வம் ஸம்யகுபபாதயத.

2. ஸகுணநிர்குணவாக்யயோ விரோதாபாவாய அந்யதரஸ்ய மித்யாவிஷயகத்வமபி நாஶங்கநீயமிதி உபபாதிதம் பாஷ்யே ஸகுணவாக்யஸ்ய த்யாஜ்யாய அந்யதரஸ்யாத்யந்த ரஹிதாய: ஶ்ருதப்ரகாஶிகோக்த ஸத்தந்த்ராய ஸ்வரூபவ தத்ஸமாதா நிரஸந விவரணபூர்வகம் ஸம்யக் விஶதீக்ரியதாம்.

3. த்ரிபாத்யா அந்யோந்யவ்யவச்சேதபரத்வம் கிம் ஸார்வத்ரிகம்? அதவா ப்ராயிகம்? ப்ராயிகம் சேத் குத்ர ததபாவ:? தத்ர கிம் பீஜம்? தேஷாம் த்ரிபாத்யாந்தர்விஶேஷ ஸங்கதய: கா:?

4. ஸம்வ்யாபஸம்க்ரஹாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தௌ விஶதீகுர்வந்து.

* இது, சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் பூவிருந்தவல்லியில் நடைபெற்ற வித்வத் ஸதஸ்ஸில் கொடுக்கப்பட்ட ப்ரஶ்ந பத்ரிகை.

5. “𑌅𑌵𑌯𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵, 𑌯𑍋𑌗𑌰𑍂𑌢𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍” - 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤.

6. 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨? 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌕𑌾𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍.

7. 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌦𑌹𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑌹𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤.

8. “𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍” - 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍁𑌤.

9. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌿𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍁𑌤.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

1918 - 19 - வது வர்ஷத்தியச் சந்தா வரவு

(21-2-19—10-3-19.)

1. வ. சுந்தரராஜாசார்யர், ஜார்ஜ்டவுன்	...	3	0	0
2. எஸ். கே. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை	...	3	0	0
3. நரஸிம்ம ஐயங்கார், மோஹனூர்	...	5	0	0
4. கோதண்டராம பிள்ளை, புதுச்சேரி	...	3	0	0
5. அ. வி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், புதுச்சேரி	...	1	0	0
6. பூ. ரங்காசார்யர், வேலூர்	...	3	0	0
7. ஆர். ராகவாசார்யர், நத்தலூர்	...	2	0	0
8. தனகோட்டி. ராமாநுஜ படையாச்சி, புதுச்சேரி	...	3	0	0
9. பி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், பார்க்டவுன்	...	5	0	0
10. என். ஸி. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பார்க்டவுன்	...	5	0	0
11. வி. ராமாநுஜாசார்யர், மாயவரம்	...	3	0	0
12. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், திருக்கோயிலூர்	...	3	0	0
13. பி. டி. கிருஷ்ண ராமாநுஜ தாஸர், திருக்காட்டுப்பள்ளி	...	3	0	0
14. ஸ்ரீ. க. ரங்காசார்யர், காஞ்சிபுரம்	...	5	0	0
15. காரியதரிசி, ஸ்ரீ வித்யா விகாரிநி, திருவாதி	...	3	0	0
16. என். டி. ஸ்ரீராமாசார்யர், திருப்பாப்புலியூர்	...	3	0	0
17. வி. ராகவையங்கார், கரூர்	...	3	0	0
18. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்	...	3	0	0
19. எஸ். திருவேங்கடாசார்யர், புதுச்சேரி	...	1	0	0
20. பி. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், திருவண்ணாமலை	...	3	0	0
21. என். எஸ். ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், வேலூர்	...	1	0	0
22. எம். எஸ். சேஷையங்கார், மதுரை	...	5	0	0
23. எம். எஸ். வரதய்யங்கார், பரமக்குடி	...	3	0	0
24. பி. எஸ். நாராயணய்யங்கார், சாத்தூர்	...	3	0	0
25. பி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், பழையசீவரம்	...	3	0	0
26. வி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், சிந்தாத்ரிபேட்டை	...	3	0	0
27. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், நாகப்பட்டணம்	...	3	0	0
28. ஏ. சேஷாத்ரி ஐயங்கார், கடப்பை	...	3	0	0
29. ஏ. குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார், சேப்பாக்கம்	...	3	0	0

30.	கெ. கோபாலையங்கார், பரமக்குடி ...	3	0	0
31.	வி. ஆராவமுதையங்கார், தஞ்சாவூர் ...	3	0	0
32.	பி. என். தேசிகாசார்யர், செங்கல்பட்டு ...	3	0	0
33.	எஸ். ராகவாசார்யர், தூத்துக்குடி ...	3	0	0
34.	அடையார் லைப்ரரி, அடையார் ...	3	0	0
35.	பி. என். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கோயம்புத்தூர் ...	3	0	0
36.	கெ. டி. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், வேலூர் ...	3	0	0
37.	வி. வரதாசார்யர், வேலூர் ...	3	0	0
38.	டி. பஞ்சநாதையர், தஞ்சாவூர் ...	3	0	0
39.	ம. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், வேலூர் ...	3	0	0
40.	ஆர். கிருஷ்ணமாசார்யர், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
41.	பி. டி. ஸ்ரீநிவாஸப்பயங்கார், சாத்தூர் ...	3	0	0
42.	என். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பூவிருந்தமல்லி ...	3	0	0
43.	பி. கே. வெங்கடராம பட்டர், பாலக்காடு ...	3	0	0
44.	டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், காஞ்சீபுரம் ...	3	0	0
45.	எம். இ. ஸ்ரீரங்காசார்யர், காஞ்சீபுரம் ...	3	0	0
46.	ஏ. கிருஷ்ணய்யங்கார், திருநெல்வேலி ...	3	0	0
47.	எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
48.	கே. சுந்தரராஜ ஐயங்கார், சிந்தாத்ரிபேட்டை ...	3	0	0
49.	பி. டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், பதரி ...	3	0	0
50.	எம். எஸ். கிருஷ்ணய்யங்கார், கோவில்பட்டி ...	3	0	0
51.	எ. ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார், மானமதுரை ...	3	0	0
52.	பி. என். லக்ஷ்மிநரசிம்மாசார்லு, திருக்கோயிலூர் ...	3	0	0
53.	எஸ். ராமாநுஜய்யங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
54.	வி. ஆர். ராஜகோபாலாசார்யர், தஞ்சாவூர் ...	3	0	0
55.	வி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், திருப்பாப்புலியூர் ...	3	0	0
56.	ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை ...	3	0	0
57.	டி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், மதுரை ...	5	0	0
58.	டி. என். சுந்தரராஜ ஐயங்கார், மதுரை ...	5	0	0
59.	ஜி. கே. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், மவுண்ட்ரோட் ...	3	0	0
60.	எஸ். வி. ரங்காசார்யர், மதுராந்தகம் ...	3	0	0
61.	வி. ஆர். டி. தாதாசார்யர், பட்டுக்கோட்டை ...	3	0	0
62.	கெ. ஸ்ரீநிவாஸராகவ ஐயங்கார், சிதம்பரம் ...	3	0	0
63.	சி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், காட்டாங்குளத்தூர்	3	0	0
64.	என். ராமாநுஜாசார்யர், மதராஸ் ...	3	0	0
65.	கே. பாஷ்யம் ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
66.	வி. ராஜகோபாலாசார்யர், பெங்களூர் ...	3	0	0
67.	என். கே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம் ...	3	0	0
68.	கெ. ராஜகோபாலாசார்யர், வேப்பேரி ...	3	0	0

69. டி. டி. வீரராகவாசார்யர், சித்தூர்	...	3	0	0
70. நடாதூர். கிருஷ்ணன், காசி	...	3	0	0
71. சி. ஆர். பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், சித்தூர்	...	3	0	0
72. பி. எஸ். வேணுகோபலநாயுடு, போதனூர்	...	3	0	0
73. இ. ராமாநுஜாசார்யர், சேலம்	...	3	0	0
74. ௳. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், தஞ்சாவூர்	...	3	0	0
75. வி. எஸ். சேஷய்யங்கார், கும்பகோணம்	...	3	0	0
76. கெ. வி. கிருஷ்ணமாசார்யர், சேலம்	...	0	12	0
77. வி. எஸ். கோ ால ஐயங்கார், கூடலூர்	...	3	0	0
78. கே. வீரராகவாசார்யர், வேலூர்	...	1	0	0
79. ம. பார்த்தசாரதிநாயுடு, வேலூர்	...	1	0	0
80. ம. துளசிங்+ம், வேலூர்	...	3	0	0
81. என். எஸ். சின்னஸ்வாமி ஐயங்கார், வேலூர்	...	1	0	0
82. வி. சவரிராஜ ஐயங்கார், வேலூர்	...	3	0	0
83. ஆ. வெங்கடாசல முதலியார், திருவண்ணாமலை	...	3	0	0
84. ரத்நஸாமி ஐயங்கார், சிக்கிதம்பூர்	...	3	0	0
85. ம. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருப்பதி	...	3	0	0
86. எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், பெல்காம்	...	3	0	0
87. பி. எஸ். வேதாந்தாசார்யர், ஆரணி	...	3	0	0
88. எஸ். கே. அண்ணாதுரை ஐயங்கார், காரைக்குடி	...	3	0	0
89. டி. எஸ் ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்லு, மசூலிப்பட்டணம்	...	3	0	0
90. வி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், திருநெல்வேலி	...	3	0	0
91. ஜி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், திருப்பத்தூர்	...	3	0	0
92. கே. டி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பாளையங்கோட்டை	...	3	0	0
93. வி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஆரணி	...	3	0	0
94. சி. பரவாஸுதேவ ஐயர், கிருஷ்ணகிரி	...	3	0	0
95. யூ. வி. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	...	3	0	0
96. கெ. ரங்காசார்யர், பாளையங்கோட்டை	...	3	0	0
97. ஆர். நரஸிம்மாசாரியர், பெங்களூர்	...	3	0	0
98. எ. வி. சுப்ரமணிய ஐயர், மயிலாப்பூர்	...	3	0	0
99. எஸ். சேஷாத்ரி ஐயங்கார், செங்கம்மாள்புரம்	...	3	0	0
100. டி கே. ரங்கய்யங்கார், தஞ்சாவூர்	...	3	0	0
101. கோபால தேசிகாசார்யர், கொடநகர்	...	3	0	0
102. டி. எம். வெங்கடராகவாசார்யர், பல்லாரி	...	3	0	0
103. ஆர். லக்ஷ்மண ஐயங்கார், சிவகங்கை	...	3	0	0
104. தே. வரதராஜ முதலியார், பரத்திபுரம்	...	3	0	0
105. எஸ். ராமாநுஜாசார்யர், அரியலூர்	...	3	0	0
106. வி. டீ. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், கடப்பை	...	3	0	0
107. கே. கோவிந்தாசார்யர், மதராஸ்	...	3	0	0